

Let Not The Light
Of Freedom
Be Extinguished!

AMERICAN HOME

AMERIŠKA DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

American Home
over 100 years
of
serving
American-
Slovenians

USPS 024100

ISSN Number 0164-68X

AMERIŠKA DOMOVINA, JULY 24, 2003

Phone: (216) 431-0628

e-mail: ah@buckeyeweb.com

70c

Vol. 105, No. 29

Accordion Is Their Squeeze

PHILADELPHIA – Rock 'n' roll and a square reputation nearly squeezed all the life out of the accordion – but the instrument that launched a thousand Lawrence Welk shows is back.

Forget earsplitting renditions of "Lady of Spain" and the accordion's nerdy novelty in the hands of weirdos, from singer "Weird Al" Yankovic to TV's Steve Urkel. Younger musicians are proudly playing the squeeze-box, according to accordianists who gathered recently for their annual convention.

"It's fun, it's very social, and there's a real camaraderie in our community," said Frank Busso of the American Accordionists Association, which is celebrating its 65th anniversary at this year's festival. More than 500 people will attend seminars, perform in competitions and celebrate their instrument.

There will be polka concerts, of course – plus jazz, pop, world music and classical.

"There's a new age of accordion players now," said Alexander Gikas, 27, of New York City, who learned accordion as a child but started playing again recently. "It used to be mainly traditional German and Polish stuff, but people have really started doing more rock 'n' roll and swing."

The instruments have appeared in recent recordings

from acts like Grammy Award-winner Norah Jones and the Talking Heads and as a solo instrument with the Philadelphia Orchestra, the New York Philharmonic and London's Royal Philharmonic Orchestra. Modern classical composers, including from Lakas Foss and Ole Schmidt, have written pieces for accordion.

Accordions are very versatile," said musician and teacher Michael Falcetti, 35, of Springfield, Mass. "You can play everything on them, and I think people are finally starting to realize that. We have kids who at one time would have chosen to play keyboard... but who are choosing to play accordion."

That's a marked change from the instrument's dark days, which began in the early 1960's, enthusiasts say.

Accordions come in dozens of sizes and degrees of complexity, and can cost from a few hundred to many thousand dollars.

An average accordion weighs 20 to 30 pounds and is played by pushing and pulling the bellows to force air through the reeds, which are opened by pressing keys and buttons.

—Joanni Loviglio
Indianapolis Star

Thanks to Val Burnside of Indianapolis for this informative article.

Jacqueline Larra / Associated Press

Polka time: Young musicians, like these members of the American Accordionists Association, are opting for accordion.

Shut out all of your past except that which will help you weather your tomorrows.
—Sir William Osler

A charming custom in Slovenia is to greet friends at meal time with the simple and sincere words: "Dober Tek" which translates to, "Good Appetite to You!"

Forward to First Edition of
American Slovene Club Cookbook
January 26, 1946

Kenny Yuko is Candidate for State Representative

Kenny Yuko

Kenny Yuko, of Slovenian-Irish heritage, will run for State Representative of District 7 in 2004. He is the product of proud immigrants who came to America to start a new life.

Born in Ljubljana, Slovenia in 1897, his grandfather came to live in the United States at age 16. He traveled around until he finally settled in Euclid.

On his mother's side, the story begins in Ireland and concludes when her parents settled in Collinwood.

The origins were different, but their dreams were the same as the countless others who came from overseas. They wanted a chance to provide a better way of life for their families and have an opportunity to address health care concerns as well as provide financial security for their later years.

After serving in the armed forces during World War II, his father, John Yuko, married Georgene Kilroy and settled in Euclid, Ohio. He provided for his family with 40 years of employment at Lincoln Electric.

One of four children, Kenny Yuko found a career with the Laborers' International Union of North America, first working with various contractors until his appointment as Organizer in 1980. Since then he has served the union's members through collective bargaining in search of improving their way of life by providing better wages, health care packages and retirement

plans.

Yuko has organized those who were subjected to low wages, poor working conditions and little or no benefits. He fought to provide a voice to express their concerns and make life a little more bearable for both the employees as well as for their families.

On the horizon is a new challenge.

Kenny Yuko has declared his candidacy for Ohio State Representative for the 7th District in 2004. Current State Representative Ed Jerse cannot run again due to term limits.

"All of my working life I have spoken on behalf of working men and women," Yuko said. "Now is my opportunity to step it up a notch."

Yuko's concerns involve a myriad of issues. Balancing the budget and getting Ohio steered in the right direction tops the list. He cites the need to make Ohio more "employer friendly" in order to attract new businesses to our area instead of running them away.

Yuko also notes the importance of providing as much as we can to make higher education a reality for everyone. He pledges to work hard to get everyone in the communities to live and work together as one. "No one person can do it alone," Yuko said. "We must all work together."

A visit to his campaign office in Richmond Heights reveals numerous photographs and awards high-

lighting his contributions to helping those in need.

On another wall in the office is an array of photographs of Yuko and various politicians including former President Bill Clinton, Congressman and Presidential candidate Dennis Kucinich, the Reverend Jesse Jackson as well as several other local politicians.

The primary for his election will be on March 2, 2004. District 7 is made up of the cities of Euclid, South Euclid, Richmond Heights and the Collinwood area of Cleveland.

Yuko's life has been centered around District 7. He was born in Euclid where he attended school at St. Christine's. His family moved to Lyndhurst where he attended both St. Clare and Brush High School, which is in the South Euclid/Lyndhurst School District.

Currently, Yuko resides in Richmond Heights with his wife, Pamela. Daughter Angela and son Rocky are already out campaigning for Dad.

Slovenian School Picnic

St. Vitus Slovenian Language School will have its annual picnic at Slovenska Pristava on Sunday, July 27. Mass will be celebrated at 12:30 p.m., followed by a delicious pork dinner. Cost is \$10.00 for adults, and \$5.00 for a spaghetti dinner for children.

Everyone is welcome.

AMERICAN HOME AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103-1692
Telephone: 216/431-0628 - Fax: 216/361-4088

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English Editor
Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Michael and Irma Telich,
Frank J. Lausche, Paul Kosir

NAROČNINA:

Združene države Amerike in Kanada:
\$35 letno za ZDA; \$40 za Kanado (v ZD valuti)
Slovenija in tujina, letalska pošta, \$165 letno (v ZD valuti)

SUBSCRIPTION RATES

United States and Canada:
U.S.A.: \$35 per year; Canada: \$40 in U.S. currency
Slovenia and other foreign: \$165 U.S. per year (air)

AMERICAN HOME (ISSN 0164-680X) is published weekly for \$35 per year by American Home Pub. Co., 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, OH 44103-1692. Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio. POSTMASTER: Send address changes to AMERICAN HOME, 6117 St. Clair Cleveland, OH 44103-1692.

No. 29 July 24, 2003

REFLECTIONS BY RUDY

Polka Mass At Shrine

by RUDY FLIS

Wednesday, June 25th was a beautiful sunny day, especially at Our Lady of Lourdes Shrine in Euclid, Ohio where Fr. George Balasko (the Polka Priest) was preparing to celebrate the Polka Mass.

This Mass was in memory of the deceased polka musicians, especially Georgie Cook and the deceased members of the O-Ja's organization. The Wayne Tomsic Combo gave us the music while Joe Reboudo led us in song.

Our Catholic faith and our Slavic heritage are combined in a Polka Mass as the story of Jesus is celebrated. And, Father George Balasko is firm in his desire that the Polka Mass be completely correct in word and in praise to our Lord.

"With one voice give praise!" That's the name of the new Polka Mass album celebrating the anniversary of the first Polka Mass ever. That first Polka Mass was

celebrated by Fr. George Balasko on Memorial Day, 1972, on the Fifth Anniversary of Fr. George's ordination to the Priesthood. The album is arranged and orchestrated by Fred Gregorich and originated by Fr. George Balasko and is correct in its liturgy in its praise of Jesus.

Spread the Polka Mass and spread the faith. Sing to the world of your love and devotion to our savior Jesus Christ with the melodious, beautiful polka and waltzes that are our heritage. It's the way I like to pray.

While at Our Lady of Lourdes Shrine on June 25th, I remembered it as the 53rd anniversary of the start of the Korean conflict (1953-June 25th) I prayed for all involved. This July 27th, will be the 50th anniversary of the ending of the Korean conflict.

Fr. George and I are *old* Army veterans. Will you join us in prayer for the dead, missing, wounded, and their families of that terrible conflict?

Lose an hour in the morning, and you will be all day looking for it. --Richard Whately

Going on Tank Patron in Korea

by RUDY PIVIK

CLEVELAND, OH - Fifty years ago, on July 27, 1953 a Korean truce ended the Korean War. It was called a Police Action by our U.S. President, then, but in 3 years from June 25 1950 to the end, we lost 36,000 young men. Many of us were called, and we went and we served wherever they sent us. Most returned back home, so now we salute you all who served in any branch of the U.S. Military Service during those years.

From the second day of training I met Ed Murawski from Natrona, PA, Robert Meadows and James Medley from WV. At basic training in Ft. Knox, KY we were in the same wooden barracks. We rode a troop train from Chicago across the northern states of the U.S. to Ft. Lawton near Seattle, WA. We were on the same troop ship across the Pacific to Korea and ended up in the same Company and Platoon of 25 men.

In May of 1951 we were recruit replacements in the hills of Korea. On the 10th day, Robert Meadows was killed when a bazooka hit their tank. So after a few battle skirmishes, the old-timers started to rotate back to the States, and we got their jobs and stripes.

In October, 1951 Ed Murawski (my buddy) made sergeant and Tank Commander. So a couple of days later Ed is telling me his tank and another tank have to go on patrol the next day and he wants me to go along on his tank as his gunner. I said, "No, I am on another tank and what if something happens to us."

He told me his orders were to go in no man's land, which is the space between our troops and the enemy troops.

Draw fire means let them shoot at us so we know where they are hiding, then call back on the radio so that our artillery or planes will knock them out.

Ed was pestering me all that day, so I finally said, "Okay, I will go with you on patrol."

So the next day, early, we went out past our lines, M. L.R. (Main Line Resistance). We knew the enemy is in front of us, but not where. We were in Mung Dung Ne Valley, with hills on both sides. Tanks usually went along the river beds or rice paddies. Inside of the tank they carried one 5 gallon water can and one 5 gallon gasoline can and two days of food: K or C rations. We all had our canteens so when I

checked the cans, the water was empty. I told Ed when we get near water to stop so I will fill the water can. His answer was, "No, we are on patrol."

While on patrol we would advance slowly about 100 yards, stop for 1/2 hour, check, and look around, and advance again. When we stopped, we could get out of the tank, eat a meal, walk a bit, but close to the tank, and toilet.

All day, nothing happened. Then evening came and no call to return, so we sat there overnight, one person on guard on top of the tank. Between guarding and trying to sleep in a seat, it was not a good night.

The 2nd morning came and the 2nd day, and we took longer stops, but did not advance further. By noon, all canteens were empty, and when night came we had two guards all night. The enemy was watching us from the time the trip started, keeping an eye on us. Maybe they figured if we don't bother them, they will not bother us. So we made it through the night.

By the 3rd day, we had no water. I told Ed to drive off the cow path towards the creek closer to the hills and get some water. He said, "No, too dangerous."

A little before noon I told Ed I will take the water can and walk toward the water hole about 100 yards in front and to the left. Ed said, okay and he will protect me with

the .50 caliber machine gun on top of the tank.

Spared by enemy. - I had a rifle, pistol, and empty water can and walked slowly to the creek. I filled the can with water and started to walk faster back to the tank. I was halfway to the tank and there was an explosion between me and the tank. A couple of seconds later, another explosion was behind me. I dove into a hole, and laid there about 20 minutes. Yes, I said a few prayers. Ed, on the tank, did not know if I was hit or what. I grabbed that water can, rifle and ran towards the tank as fast as my legs could go. Ed was sure glad to see me.

Those explosions were mortars and the enemy is good at that. They always say 1 shot over and 1 shot under the target, and #3 right on the target. They never fired #3. Well, the enemy was probably laughing, saying, "We gave that GI a good scare."

That afternoon we got a call to return back to our area. Eventually, Ed and I rotated back to the states, served our remaining time, and got out. Medley stayed in the Army. So, to the youngsters reading this, that is what your grandpaps and uncles went through, but life is still great.

In three years, nine US Army doctors were captured by the enemy, and four of them died while in prison.

-G.I. Joe

Nothing gives one person so much advantage over another as to remain always cool and unruffled under all circumstances. --Thomas Jefferson

8396 Mentor Ave
Mentor, Oh 44060
Office: 440-951-2123
Fax: 440-255-4290

www.realtyone.com

"The Lucas Team"

Roger Lucas v.m. 440-974-7207
Donna Lucas v.m. 440-974-7217
email: r.lucas@realtyone.com
d.lucas@realtyone.com

Dr. Mirko Vombergar D.D.S.

6551 Wilson Mills Road
Mayfield Village, Ohio 44143

Call for your appointment 1-440-473-4746

Office Hours - by appointment only.
Saturday and evening hours available.

We also speak SLOVENIAN!

 **PERKIN'S
RESTAURANT**
22780 Shore Center Dr.
Euclid, Ohio 44123
216 - 732-8077
Operated by Joe Foster

Life in the Refugee Camps

by ANTON ZAKELJ
translated and edited
by JOHN ZAKELJ

Sunday, March 2, 1947

This afternoon we attended the solemn blessing of the new Stations of the Cross in the camp chapel.

Monday, March 3, 1947

I received my first letter from my sister Mici in Slovenia. When she wrote the letter, she and my brother Joze had not been able to get all the way back to our home village yet. She says they were stopped by snow in the village of Skofja Loka. Other than that, she says she is well.

Tuesday, March 4, 1947

Mire lost his logging job. Cilka will no longer receive her supplemental food ration. We are getting only about 1,000 calories a day from the camp kitchen (2,000 is the average that is recommended for adults). Cilka is cooking our own food in our room 1 - 2 times a day to supplement the camp food.

Wednesday, March 5, 1947

After many delays, UNRRA finally paid me back 2,000 Shillings out of the 3,000 I had turned over to them from my sales of bobbin lace. (I am required to hand over all proceeds from my sales. They keep far too much for camp administration, and then I use the rest to pay our lacemakers and buy raw materials. I pay myself and Cilka at the same hourly rate as everyone else.)

Thursday, March 6, 1947

I received a letter from my sister Mici - her first letter after she and my brother Joze arrived back home in Slovenia. She writes that she arrived sick. There are shortages of food, cigarettes, clothes and other things, but people are allowed to speak a little more freely.

Monday, March 10, 1947

Today the Red Cross took me to Salzburg to see a doctor about new false teeth. The false teeth I have were made for me many years ago, when I still had a few of my own teeth. Last year, I lost the last of my own teeth, and now my false teeth don't work well. The doctor here says I may be getting ulcers because I can't chew my food.

The ride in the Red Cross auto was long and difficult. We left Judenburg at 8 a.m. and arrived in Salzburg at 4:30 p.m. But the scenery was beautiful, especially the Salzach valley, including Schladning and other places. We crossed a mountain pass that had so much snow that we barely made it through. I got motion sickness in the car and was throwing up.

At 6:30 p.m. I was measured for new teeth. Then they drove me to a camp to stay overnight.

Tuesday, March 11, 1947

Today I was allowed to walk around Salzburg. I visited friends of Vinko Krzis-

nik (one of our roommates back at our camp). They gave me some food ration cards. Then I went to Majer's, where I sold 300 Shillings worth of bobbin lace. Majer showed me a large lace tablecloth which had been made by Vinko's cousin, Marijana.

The city of Salzburg does not seem to have been damaged much by the war. I saw many large American cars. In the clinic, I saw Hungarians, Poles and Ukrainians.

Weds., March 12, 1947

From 11 a.m. to 2 p.m. they did more measurements for my new teeth. Then we left for Judenburg, and arrived back at our camp at 10 p.m. Today I ate more and felt better than I did going to Salzburg on Monday.

Thursday, March 13, 1947

Our daily ration of bread has been cut almost in half.

Friday, March 14, 1947

The Makovec and Ovijač families left the camp today to return home to Slovenia. I worked on bobbin lace designs. I also went to town and bought 5 pounds of apples.

Saturday, March 15, 1947

UNRRA paid me only half as much as I had expected for lace we had given them for sale.

We received ration cards from our friend Silva for 6 pounds of bread and 2 pounds of meat.

(To Be Continued)

Thoughts on 'Friends'

To my friends:

If you should die before me, ask if you could bring a friend.

If you live to be 100, I want to live to be a 100 minus one day so I never have to live without you. - Winnie the Pooh.

True friendship is like sound health; the value of it is seldom known until it is lost.

A real friend is one who walks in when the rest of the world walks out.

Don't walk in front of me, I may not follow. Don't walk behind me, I may not lead. Walk beside me and be my friend.

Strangers are just friends waiting to happen.

Friends are the bacon bits in the salad bowl of life.

Friendship is one mind in two bodies.

Friends are God's way of taking care of us.

I'll lean on you and you lean on me and we'll be okay.

If all my friends were to jump off a bridge, I wouldn't jump with them, I'd be at the bottom to catch them.

Everyone hears what you say. Friends listen to what you say. Best friends listen to what you don't say.

My father always used to say that when you die, if you've got five real friends, then you've had a great life. -Lee Iacocca.

Hold a true friend with both your hands. -Nigerian proverb.

A friend is someone who knows the song in your heart and can sing it back to you when you have forgotten the words.

These thoughts came by courtesy of Emma Pogacar of Toronto.

Over a Barrow

The strong young man at the construction site was bragging he could outdo anyone in a feat of strength. He made a special case of making fun of one of the older workmen. After several minutes, the older worker had enough.

"Why don't you put your money where your mouth is" he said. "I will bet a week's wages that I can haul something in a wheelbarrow over to that outbuilding that you won't be able to wheel back."

"You're on, old man,"

said the braggart. "Let's see what you've got."

The old man reached out and grabbed the wheelbarrow by the handles. Then, nodding to the young man, and said, "All right, get in."

--Bill Edwards

Phoenix

Why Buy Single Premium Whole Life Insurance?

Because . . .

- ◆ It provides your family with a tax-free death benefit!
- ◆ It has immediate cash value!
- ◆ It has one single payment!

Sample one-time payment for non-smokers—for \$10,000 of life insurance:

AGE	FEMALE	MALE
60	\$4,315.00	\$4,895.00
65	5,045.00	5,655.00
70	5,835.00	6,425.00
75	6,665.00	7,155.00
80	7,455.00	7,815.00
85	8,155.00	8,375.00
90	8,725.00	8,815.00

Available
from ages
0-90

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION ◆ 1-800-843-5755

2439 Glenwood Ave., Joliet, IL 60435

A Financial Family That Feels Like Home

www.kskjlife.com

185th east

Wednesday Sunday
JULY 30 - AUGUST 3

SONY/INTEL YOUR DIGITAL DESTINY
Ultimate Hands on Experience

FREE ADMISSION 3 ENTERTAINMENT STAGES

MIDWAY RIDES & GAMES

MONTE CARLO

ETHNIC & FESTIVAL FOODS

CLASSIC CAR SHOW

SATURDAY VETERANS SALUTE

NEW WINERY

FAMILY REST AREA

NEW COFFEEHOUSE

CHILDREN'S ENTERTAINMENT

POLKAS

PARADE

BENEFIT HAIR CUT-A-THON

Old World POLKA Stage

Mike Wojtila, German Society Big Band, Fred Ziwich International Sound Machine, The Captain's Crew, Joey Tomsick Orchestra, Polka & Waltz Dance Contest, Silver Tones, Bob Kravos & the Boys in the Band, Grand Avenue Band with Dan Wojtila, Swingtime Big Band, Magic Buttons, Polka Mass, Joe Novak & Friends, American Zagreb Junior Tamburitians, Touch of Italy with Jerry Suhar, Euclid Barbershop Chorus, Eddie Rodick orchestra, Plus Much More!!!

Sponsored by

INTEL SONY

YOUR DIGITAL DESTINY

THE 2003 TOUR

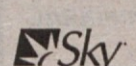
Nick's Gyros

THE NEWS-HERALD

www.news-herald.com

WirelessRetail

PEPPERIDGE FARM

LAKESHORE

Sun Newspapers

News That's Really Close To Home

KeyBank

KeyBank

OLDIES 1370 WELW

Honda HYUNDAI

TOPS

WORLDWIDE @ WELW.COM

1-800-843-5755

www.tops.com

Up North French Potato Salad

½ lb. bacon

3 lb. small red potatoes, unpeeled, cut into ¼ inch slices

1 lb. fresh green beans, cut into 2 to 3-inch pieces.

Salad Dressing Ingredients:

½ cup olive or salad oil

¼ cup tarragon vinegar

¼ cup canned beef broth

½ cup chopped scallions

¼ cup chopped parsley

½ tsp. basil, dried (if fresh, double the amount)

½ tsp. tarragon, dried (if fresh, double the amount)

1 tsp. dry mustard

1 tsp. salt

pepper to taste

Directions:

Cook bacon until crisp. Drain and crumble. Mix salad dressing in a jar and shake well to combine. Set aside.

Place sliced potatoes into boiling salted water to cover. Bring to a second boil, cover and reduce heat. Cook 8 to 10 minutes until fork tender. Do not overcook. Drain and toss with ½ of the dressing in a large bowl.

At the same time, boil or steam green beans for 8 to 10 minutes and drain. Toss with the potatoes, remaining dressing and bacon bits.

Serve immediately or cover and keep at room temperature for 2 to 3 hours.

Serves 8 to 10.

--Brother Richard

Gilmour Well Seasoned Recipes

First Holy Communion in Barkovlje

On Sunday, May 18, nine children, three girls and six boys, in the parish of Barkovlje, Trieste, Italy, in a Slovenian ceremony, received Jesus for the first time in Holy Communion. The celebrant of the Mass was Fr. Rafko Ropret, who gathered the children around the altar during the principal part of the Mass and dialogue with them the Eucharistic prayers.

At the time of Holy Communion each child was ushered to the altar by their parents who stood by them as they received Holy Communion for the first time under the appearance of bread and

wine. This was something new for the parishioners of Barkovlje, and it was a special gesture that deeply impressed them.

The catechist, Mrs. Vera Polsak, prepared the children very well for this occasion. May the good Lord reward her abundantly for her untiring generosity and kindness. Gratitude is also given to many others who gave of their time and effort to make this ceremony so memorable such as those who prepared the traditional native costumes, the

choir who led the faithful in beautiful hymns to our Blessed Mother since it was the month of May, and many others.

At the conclusion of the ceremony, Fr. Rafko distributed the official First Holy Communion Certificates and a small gift to each of the children. Then a group picture was taken. Throughout the entire ceremony many snapshots were flashed so that the children and their families can recall an event in their lives that was very special.

If I accept you as you are, I will make you worse; however, if I treat you as though you are what you are capable of becoming, I help you become that.

--Johann Wolfgang van Goethe

Dr. Zenon A. Klos

E. 185th Area

531-7700

-- Emergencies --

Dental Insurance Accepted

Laboratory on Premises - Same Day Denture Repair

COMPLETE DENTAL CARE FACILITY

848 E. 185 St.

(between Shore Carpet & Fun Services)

Men occasionally stumble on the truth, but most of them pick themselves up and hurry off as if nothing had happened.

--Sir Winston Churchill

The Dan Cosic Funeral Homes

Two Convenient Locations

28890 Chardon Rd.

Willoughby Hills

440-944-8400

(Formerly Grdina)

17010 Lake Shore Blvd.

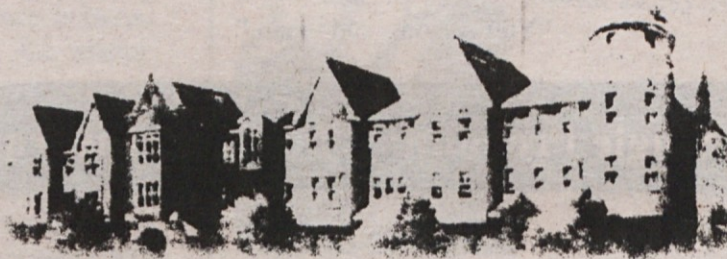
Cleveland (Collinwood Area)

216-486-2900

A Slovenian Family Serving the Slovenian Community.

Dignified-Personalized-Professional Services

Dan Cosic and Joseph Zevnik, Funeral Directors

St. Vitus Village

6114 Lausche Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Are you ready to enjoy your retirement? Well then, St. Vitus Village may be the place for you. The village is a pleasant, relaxing environment with a large, beautifully landscaped courtyard. The village apartments are complete with appliances, including a washer and dryer. The facility has surveillance cameras, secured parking, fire protection, 24 hour emergency monitoring, cable TV and much much more. Feel free to contact Rudy Sterk at (216) 361-0300 with any question on how you or a family member can become a resident in our very special community.

many of the instrumental-parts of the songs are performed with the sound associated with Glenn Miller and the Big Band era.

A special moment was recreated in the recording studio when all five of the Cleveland-Style Polka Hall of Fame saxophone/clarinet player-honorees – Norm Kobal, Duke Marsic, Frankie Spetich, Dick Tady, and Paul Yanchar – combined to perform on “The Wind Song,” as they did at the Annual

Awards Show on Thanksgiving weekend of 2002.

Sports columnist Bob Dolgan wrote the liner notes. And, it is ironic that his new book, “Heroes, Scamps & Good Guys from Cleveland Sports History” was premiered on the same weekend as this recording.

The titles of the first two polkas pretty much sum it up: “It’s Great to be a Happy Polka Band,” and “Don’t Let the Music Stop!”

‘Festive Fred’ presents a Polka Cilka-bration

Festive Fred presents

“A Polka Cilka-bration!”

17 great hit polkas & waltzes
Avsenik played Cleveland-style

Featuring Cecilia Dolgan
& Fred Ziwich and the
International Sound Machine

CDs \$17 -includes postage

Send to: Sidro Records, 2892 Istra Lane,
Willoughby Hills, OH 44092

A new CD combines the talents and creativity of two of the Cleveland area’s well-known performers in the polka and ethnic community. Cecilia Dolgan and Fred Ziwich have combined their talents, creativity and performing skills for a collection of songs called “Festive

Fred” presents a Polka Cilka-bration.

This album is an American tribute to the musical genius of the Avsenik brothers of Slovenia: Slavko, the composer, and Vilko, the arranger. The year 2003 marks the 50th anniversary of the Avsenik’s first record-

ings and compositions and the creation of the Oberkrainer sound. What makes this recording unique, and special is the fact that in addition to all of the songs being sung in English, with lyrics by Cilka, and all of the music being performed in the Cleveland-Slovenian style,

Managing is like holding a dove in your hand. Squeeze too hard and you kill it, not hard enough and it flies away.

--Tommy Lasorda

There are few, if any, jobs in which ability alone is sufficient. Needed, also, are loyalty, sincerity, enthusiasm and team play.

--William B. Given, Jr.

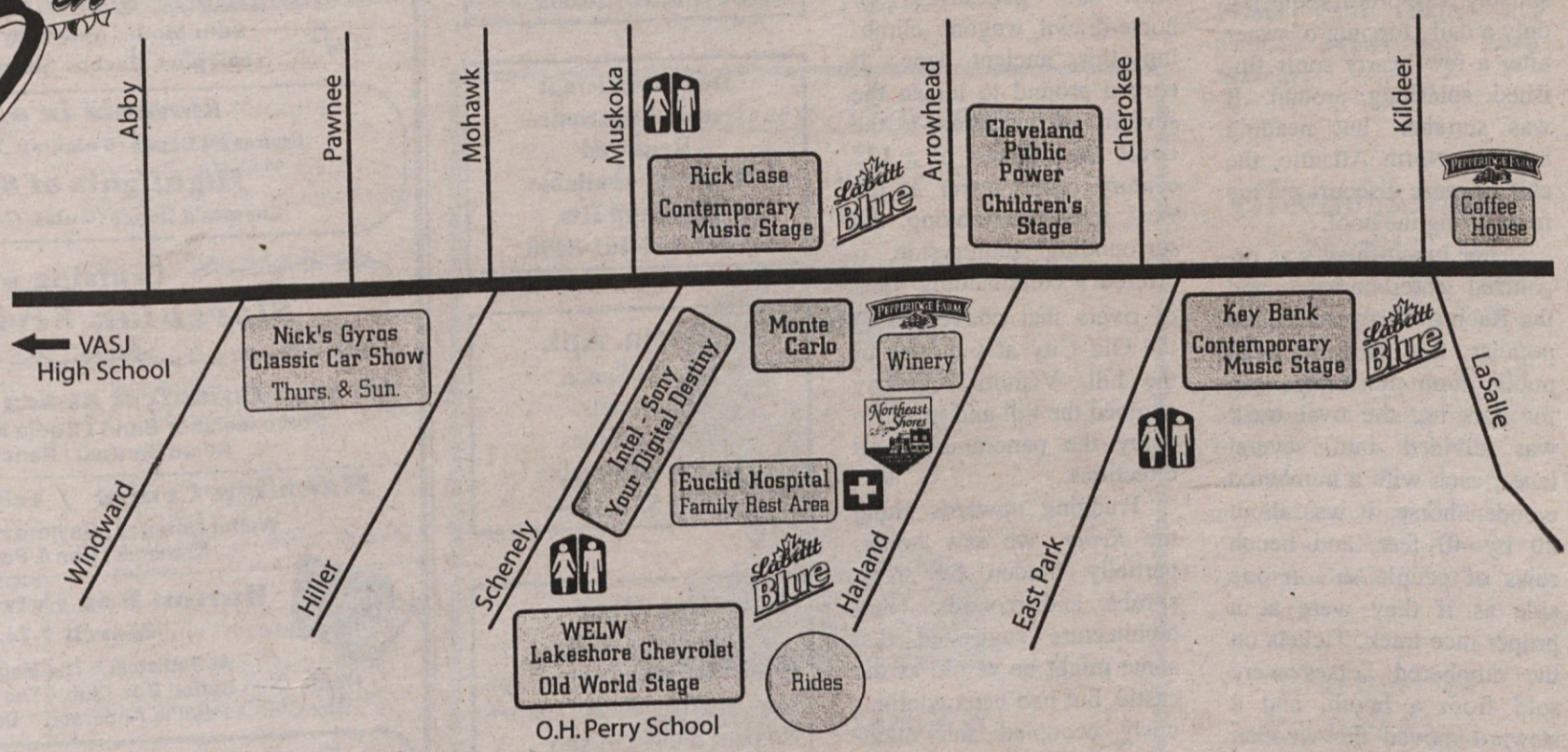
Intel. SONY
YOUR DIGITAL DESTINY
THE 2003 TOUR

WORLDWIDE @ WELW.COM

25 years
185th
east

STREET FESTIVAL

Wednesday **JULY 30** Sunday **AUGUST 3**

Event Hours: Wednesday & Thursday: 5PM - 11PM • Friday: 5PM - 12AM
Saturday: 2PM - 12AM, Schoolyard 5PM - 12AM, Street • Sunday: 1PM - 10PM

Honda • HYUNDAI
I-90 at East 200th Street

News That's Really Close To Home

...where you want to be.

www.News-Herald.com

The Old Country - Europe 1937

(Continued from last week)
by JOE GLINSEK

In the 1930s there was serious competition among steamship lines to attract passengers. The trans-Atlantic crossings were also a race against time. Ships were the main transport to Europe, and along with comfort and service, the Blue Ribbon for speed was the best advertisement. Daily bulletins were posted aboard ship, noting present location, nautical miles to destination, and projected arrival time. Wealthy folks in First Class made hefty wagers on crossing times.

In mid-voyage we saw a large ship off in the distance heading our way. Everyone was shouting, "It's the Queen Mary!" It was about a year since she made her maiden voyage, and our unusual action may have been in celebration of that event. Both ships slowed almost to a stop as we passed some hundred yards apart and exchanged noisy greetings, horns and whistle blowing, perhaps honoring some sort of maritime traditions. Passengers lined the rails of both ships, waving and hailing greetings as the ships slowly passed and then gathered speed.

Even though we were traveling Third Class, every effort was made to amuse us on the crossing. A round swimming pool sat on the rear deck, just like the above-ground pools used today, except that vinyl plastic was yet to come. The four-foot deep tub was sewn of heavy canvas and reasonably leak-proof, requiring only a daily topping of water after a few hearty souls finished splashing around. It was summer, but heading into the North Atlantic, the chilly breeze discouraged me from trying the pool.

After lunch there was organized entertainment, and the Racing Derby was quite popular. Set up in a large public room normally used for dancing, the oval track was divided into several lanes, each with a numbered wooden horse. It was about 20 by 40 feet, and bench rows of people sat on one side as if they were at a proper race track. Tickets on the numbered horses were sold from a booth, and a steward moved the wooden steeds. They took turns in sequence like a giant board game, and were moved ahead the number of spaces called out by the announcer after spinning his wheel. It was a slow race, but eventually the first three would cross the finish line and holders of winning tickets

went to the window to collect their prize. We didn't play, but it was fun to watch, at least for a while. Except during the races, this space was cleared for a dance floor, and a live orchestra played most evenings.

Upon arriving in the port of Bremerhaven, the boat train took us to Bremen, a large city in northern Germany where we boarded another train to our destination, Ljubljana, the capital of Slovenia in Yugoslavia. The electric train passed through many tunnels en route, and at night you hardly noticed except for the change in sound, because the compartment lights were already lit. But during the day, blue interior lights flicked on as the train entered a tunnel, making the passage a bit eerie. Later we learned that the purpose of this was to adjust our vision more easily when exiting into bright daylight.

I could sense the change in my dad when we arrived at the train station in Ljubljana. This was his birthplace and home for many years, but he'd been away for a long while. His expression brightened as he arranged, not in German, but in Slovenian, to have our luggage forwarded to his parent's address.

A streetcar took us to a stop near the road where they lived, and we walked the rest of the way to *Reber*, which translates as a slope or an incline, and it was certainly that. A steep curving cobblestone climb brought us to the family home at No. 13. It might have been wide enough for a vehicle, but I only saw pedestrians or horse-drawn wagons climbing this ancient lane. It curved around to lessen the severity of the ascent to the *Grad*, the remains of a 12th century castle tower at the very top. Overlooking the surrounding countryside, it offered a commanding view of rivers that converged in the Old City at the base of the hill. Visitors regularly climbed the hill and tower to enjoy the panorama in all directions.

Trudging upwards along the *Reber*, we saw homes partially hidden by trees, shrubs, and mounds. Their architecture suggested that some might be as old as the castle, but had been continuously occupied and maintained. The stairs to *Stv. Trinajst* (No. 13), led to half the frontage of the house directly behind ours. The front facade and garden of our house above, was only partially visible as we climbed the walled stairs. At first glance, the front and rear houses appeared as one. At

the end of the stairs, a narrow reddish clay path separated the upper house from the rear of our ancestral home which had only one entrance, the back door.

The clay of our path was common to the area. The Slovenian word for clay is *glina*, and our name would be pronounced *Glinshak* - both relate to the same root word. The ending is debatable, but were one to anglicize our name, it could be Clayman, Clayton, or Clayburg. It may be a coincidence, but one might infer that in generations past, the name may have been connected to this clay. One of the streams leading to the river is named *Glinshchica*, and a road nearby my grandparent's home is also called *Glinshka Ulica*. Both carry names with the same root and further suggest this possibility. However, if my flimsy suppositions are true, my grandfather did not follow the footprints in clay of my imaginary ancestors. He was a carpenter, not a potter.

(To Be Continued)

Slovenians Are Cool

**Tony's...
Old World Plaza
Barber Shop**
Haircuts: \$7.00
664 E. 185 St.
at Abby Ave. and
Windward Rd.
HOURS:
7:30 a.m. 5:30 p.m. M-F
7:30 a.m. 5:00 p.m. Sat
*We love the Slovenian
people. We want more of
them as our customers.*

**Dental Assistant
Dental Experience
Required
Benefits Available
Highland Hts.
Call: 440-461-8490**

2 Bdrm. Apt.
Garage Space
No animals.
Shared utilities.
Richmond Heights
(216) 531-3166

For Rent
E. 200 & Neff
Large one bedroom apt.
New appliances and carpet.
No pets. \$450 a month.
440-951-3087

**IVORY CITY
PIANO SERVICE**
Albert J. Koporc, Jr.
27359 Tungsten Rd.
Euclid, OH 44132
216-731-9780

Coming Events

Sunday, July 27
St. Vitus Slovenian School picnic at Slovenska Pristava. Mass at 12:30 followed by dinner of pork roast. Adults \$10, child's pasta dinner \$5. Raffle and children's games. Everyone invited.

Sunday, July 27
Slovenian Cultural Society (Triglav) in Milwaukee, WI Mission Picnic at Triglav Park in Wind Lake, Wis.

Sunday, Aug. 3
Picnic by retirees of Slovenska Pristava.

Sunday, Aug. 10
Primorski Club picnic at Slovenska Pristava.

Sunday, Aug. 10
Annual picnic of Mirni Raj #142 at SNPJ Farm on Chardon and Heath Roads in Kirtland, OH. Roast pork, roast beef and sausage dinners served 1 - 3 p.m. Dinners \$7, excluding gate fee. George Staiduhar Revue orchestra from 3:30 - 7:30 p.m.

Wednesday, Aug. 13
Fed. of American Slovenian Senior Citizens Annual Picnic at SNPJ Farm on Heath Rd., Kirtland, OH. Dinner 1 p.m. Dancing to Frank Moravcik 2:30 - 5:30 p.m. For tickets see club members or call 216 481-0163 or 440-943-3784 before Aug. 5.

Sunday, Aug. 17
St. Mary's (Coll.) parish picnic at Slovenska Pristava.

Sunday, Aug. 17
Slovenian Cultural Society (Triglav) in Milwaukee, WI Second Picnic at Triglav Park in Wind Lake, Wis.

Sat., Sun., Sept. 13, 14
Annual Bishop Baraga Days in Indianapolis.

Saturday, Sept. 13
Folklore Group Kres performance at Slovenian National Home, Cleveland.

Saturday, Sept. 13
Wine and Cheese Festival at Slovenian National Home, 3563 E. 80th St., Newburgh. Tickets (\$12) call (216) 662-3339.

Sunday, Sept. 14
Wine festival (Stan Mejac Band) at Slovenska Pristava.

Sunday, Sept. 21
St. Vitus Altar Society annual dinner.

Sunday, Sept. 28
Slovenian Cultural Society (Triglav) in Milwaukee, WI Wine Festival at Triglav park in Wind Lake, WI.

Sunday, Sept. 28
Matching funds dinner in St. Vitus Auditorium, E. 61 and St. Clair Ave., Cleveland sponsored by Christ the King 226 and Sacred Heart of Jesus 172 KSKJ for benefit of Bishop's School in Slovenia. Serving 11 a.m. to 1:30. Adults \$12, children \$6. All welcome.

Saturday, Oct. 4
Slovenski Dom, Toronto

Sunday, Oct. 12
Koline dinner (Retirees Slovenska Pristava)

Custom Designed & Personally Escorted Specialty Tours of Slovenia for 2003

Highlights of Slovenia September 3 - 10
Stan Modic and Tony Petkovsek (Fairport Harbor Slovenian Home)

Slovenia in a Week
Guarant'd Dept's (6 nights): 7/26, 8/30, 9/20

Highlights of Slovenia
Guarant'd Dept's (6 nts): 7/21, 8/25, 9/15

Cruising with Slovenian Style Music

All Star Polkafest at Sea / Jan 25-Feb 1, 2004
Steve Meisner Band / Eddie Rodick Orchestra
Adam Barthalt / Nancy Seibert

Hawaiian Cruise / Feb 29-March 7, 2004
Walter Ostanek / Gaylord Klancknik / Eddie Klancknik / Ron & Patty Sluga

Button Box Extravaganza at Sea March 7-14, 2004
Al Battistelli • The Magic Buttons • North. Ohio Button Box Club • The Mahoning Valley Button Box Club • Pauline Anderson • Denny Bucar • John Gerl

For the best Airfares to Slovenia call:
Sample Airfares: Cleveland/Ljubljana
Summer: from \$895 / Fall: from \$595

"Celebrating 80 Years in Travel, since 1923"

Kollander World Travel
971 E 185 St • Cleveland OH 44119
(800) 800-5981 • (216) 692-1000
www.kollander-travel.com

CATHERINE J. HOPKINS

Catherine J. Hopkins (nee Pibernik), age 68, passed away on Friday, July 18, 2003 at Renaissance Hospice after a courageous battle with cancer.

Catherine had an incredible support network which consisted of family, friends, doctors and nurses from the Renaissance Hospice, The Cleveland Clinic, and Parma Hospital, the Slovenian Community of Cleveland, and her fellow associates, teachers, administrators, and students from the Parma School System.

Catherine loved to travel, cook, garden and spend time with her family. Some of her fondest memories were from a trip to Slovenia two years ago. She truly loved life. She worked over 25 years for the Parma School System.

Catherine was a member of S.N.P.J. Lodge #142 and also volunteered often at the Slovenian National Home on St. Clair Avenue in Cleveland. She was an active member of St. Vitus Church.

Her many years as a member of Glasbena Matica Chorus epitomized her love of singing.

Catherine was the loving wife of Sheldon J.; loving daughter of Louis and Catherine Pibernik (deceased); beloved mother of Robert (Geraldine), Lynn Raymond (Scott), and Lisa Hupfer (Douglas); beloved grandmother of Zachary and Michael Raymond. She was the beloved sister of Louis Pibernik and Edward Pibernik (deceased).

Friends called from 4-8 p.m. Monday, July 21 at the Zabor Funeral Home in Parma, Ohio. Funeral services were at 10 a.m. Tuesday, July 22, at St. Vitus Church 6019 Lausche Ave., Cleveland. Burial in All Saints Cemetery.

Family requests donations be made to The Friends of the Slovenian National Home or St. Vitus Retirement Village.

KAROL KOVAC
Karol Kovac, 72, passed away at Hillcrest Hospital on Friday, July 18, 2003.

Mr. Kovac was born on March 28, 1931 in Dolic, Slovenia. He was a 15 year resident of Mentor, Ohio, formerly of Euclid.

Mr. Kovac belonged to Slovenska Pristava. He was a maintenance worker at Skrl Tool & Die Co. in Wickliffe, retiring in 1996.

He is survived by children Anna (Frank) Bedic of PA, Stefanie and Caroline Kovac, Dorothy (Robert) Rossbach, Joseph of GA, Frank, Gregory (Deborah), Maria (Kevin) Sufka, and Valerie (Steve) Wohlmuth of Canada; nine grandchildren and two great-grandchildren; and six siblings

His wife, Emma (nee Pekar) is deceased.

Mass of Christian Burial was at 10 a.m. on Wednesday, July 23 in St. Mary's Church, 15519 Holmes Ave., Cleveland.

Friends were received at The Dan Cosic Funeral Home, 28890 Chardon Rd., Willoughby Hills, OH on Tuesday, July 22 from 2-4 and 7-9 p.m.

In loving memory

On the 32nd Anniversary of the death of

Louis Klemencic

who died July 30, 1971

You are not forgotten, loved one, Nor will you ever be. As long as life and memory last, We will remember thee.

We miss you now, our hearts are sore, As time goes by, we miss you more. Your loving smile, your gentle face, No one can fill your vacant place.

Sadly missed by: Children, Grandchildren, and Great-grandchildren

Voters to Decide Sunday Shopping

Slovenians are in for another referendum this fall to decide upon stores' opening hours. While some believe it should depend upon market conditions, i.e., consumer demand, others maintain that opening hours should be determined by law. No such law has been adopted in parliament.

While the retail employees trade union is pleased to have collected far more signatures than the necessary 40,000 in support of their referendum initiative to prevent shops from being open on Sundays, employers have threatened layoffs.

The union maintains that closing stores on Sundays gives employees no reason to lay off workers. This has put the CEO of the leading Slovenian retailer Mercator, Zoran Jankovic on the spot. He has announced that 500 employees will be given the sack if shops are to close on Sundays.

Should voters decide to have shops closed Sundays at the referendum planned for Sunday, Sept. 21, shop workers (more than 80 percent are female), will be able to enjoy most Sundays free. Store-owners will be able to choose 10 Sundays a year when their stores will be open - most are expected to

decide for Sundays in December.

The ban on Sunday shopping, however, will not apply to petrol stations or to shops at hospitals, hotels, airports, border crossings, and railway and bus stations.

Big Plans for Maribor Airport

After more than a three-year break, the Maribor Airport reopened for passenger traffic earlier this month. This is largely thanks to the new owner, the Slovenj Gradec-based company Prevent, which purchased Aerodrom Maribor in bankruptcy proceedings.

The airport currently only operates charter flights, but the management hopes to be able to introduce at least one regular route as soon as possible in order to integrate the airport into international passenger service.

The manager of Aerodrom Maribor, Silvo Ambroz, says that some 40 airliners will take off from the airport this summer. Most planes will fly to Burgas (Bulgaria), Dubrovnik (Croatia), and some other tourist destinations abroad, especially those in south-eastern Europe.

About a year ago, Aerodrom Maribor was purchased by Prevent, a successful Slovenian company that mainly manufactured car seat

covers, but has now been expanding its line of business into construction, the timber industry and air transport.

Lace Masterpieces on Display

The country's most beautiful and elaborate laces will be put on display for a week in Zelezniki, in northwestern Slovenia, at the annual event named "Days of Laces."

In addition to the laces - made by students of the lace-making school in Zelezniki as well as by lace-makers from the villages of Gortjenj vas, Poljane and Ziri, and featured at the national contest for the best lace - stamps and paintings will also be exhibited along with food-tasting.

Top-Flight Tennis

The coastal town of Portoroz was the site of the most important tennis event in Slovenia's history last weekend. For the first time, all four of Slovenia's best women tennis players were present on the same home court to answer a major challenge.

In the quarter-finals of the Fed Cup, they face a team of young Russian players, whom many consider to be future stars of women's tennis.

These news items were submitted by Phil Hrvatin.

Stimburys Accounting
Accounting & Income Tax Services
496 E. 200th St.,
Euclid, OH 44119
(216) 404-0990
Fax (216) 404-0992
taxtime@en.com
http://stimburysaccounting.com
Enrolled to Practice Before the Internal Revenue Service
Serving Individuals Corporations & Small Businesses.

In Memory

Thanks to **Mary Clemente** of Euclid, OH who renewed her subscription and added a \$20.00 donation in memory of the **Brodnik Family**.

In Memory

Thanks to **Olga Bajec** of Richmond Hts., OH who renewed her subscription and added a \$50.00 donation in memory of her husband **Frank (Biff) Bajec** and parents, **Frank and Zora Malnar**.

In Loving Memory of the Third Anniversary of My Sister

Sophia Opeka
Died July 25, 2000

REMEMBERANCE IS LOVE...

Missing and Remembering you, Sophia

Sadly Missed by

Sister - Ann
Relatives and Friends

Greetings from Mexico

Received a post card from **Jan and John Telich Sr.**, of Euclid, Ohio who were celebrating their 56th wedding anniversary in Puerto Vallarta, Mexico.

John was relaxing, reading and enjoying Bob Dolgan's new book, "Heroes, Scamps and Good Guys."

Blueberries Protect Eyes, Arteries

Two-thirds of a cup of blueberries yields the antioxidant capacity of 1,773 IU of vitamin E (60 times the recommended daily allowance) and 1,270 mg of vitamin C (that's 21 times the recommended daily allowance).

CARST-NAGY Memorials

15425 Waterloo Rd.
481-2237
"Serving the Slovenian Community."

Zelev Funeral Home

MEMORIAL CHAPEL

Located at

452 E. 152 St. Ph: (216) 481-3118

Family owned and operated since 1908

From Bangkok to Yokohama

by JOHN J. PRINCE

A long journey awaited me April 9, 2002. I wasn't looking forward to 26 hours of travel to get from Cleveland to Bangkok, Thailand, to board the Regal Princess for a cruise to Yokohama.

With stops at Los Angeles and Narita (Tokyo) I was supposed to arrive at Bangkok at 11:50 p.m., where I would be met by Ed Knuth, Jr., the son of a good friend and grandson of the Director of Finance of the City of Cleveland in the 1950's and 1960's.

When the Northwest flight was one hour late leaving Narita I was concerned whether my friend would still be waiting. We landed almost one hour after midnight but there was Ed patiently waiting at the exit gate. What a relief because I didn't have any hotel reservations inasmuch as he had invited me to stay overnight at his apartment in downtown Bangkok.

The heat of the tropics was felt as soon as we went outside the airport terminal. Bangkok is about as far south as southern Mexico. After enjoying my friend's hospitality, the next day he arranged for me to be driven the 40 miles to the port of Lam Chabang, the closest cruise ships can come to Bangkok because of shallow water.

At seven that evening the Regal Princess sailed. We headed Southeast and spent the entire day crossing the Gulf of Thailand, passing

many small fishing boats as we headed for Kuantan, Malaysia.

The local berthing pilot – required in virtually every port – was brought out in a small launch and came aboard about 7 a.m. By 8 a.m. he had the ship tied up at the dock after sailing 675 miles.

With the temperature at 82 degrees F, we took a bus tour of the town. The highlights of the tour – costing \$56 – included hearing some of the prettiest music I have ever heard as background for a native dance show at a modern hotel which the tour visited. A record of traditional Malaysian songs featured Tarian Songlet and Joget Pahang, but I was unable to find any place that sold the record.

The other highlight was viewing the beautiful Blue Mosque in the center of town and seeing a trained monkey on a long leash climb coconut trees to throw down coconuts to his trainer.

Singapore was the next port of call after an overnight sailing from Kuantan. On my fourth visit to this vibrant and lively city only 2 degrees from the equator, I still find new sights of interest. The "World War II Tour" took us to a large cemetery where soldiers and many civilians were buried who died during the 3½ year Japanese occupation and the museum at Changi, formerly a prison camp holding British and allied soldiers.

My friend who is assis-

tant manager at Changi Le Meridan was unable to get off work so I had to settle for using the cell phone of Sowsayan Singh, our kind and well informed guide, to say hello.

Singapore is perhaps the only real city-state in the world. The built-up city takes up some 10% of the entire country. It's 3,000,000 people are mainly of Chinese origin, with Malays being second in numbers. This, of course, is one of the greatest and busiest ports of the world and is in a very strategic location at the Singapore Straights which force most of the Ocean traffic in that part of the world to visit or pass just outside the harbor.

Inasmuch as Singapore was a British colony until 1955 it is not surprising that despite what language each family speaks at home, Eng-

lish is the language they all have in common and which virtually everyone has a second language.

(To Be Continued)

Got Sunscreen?

More than half of your lifetime exposure to ultraviolet light occurs before you are 18.

Kuantan, Malaysia, with guide at left.

Hyundai Advantage

10 Year/100,000 Mile Powertrain Warranty!

*5 Year/60,000 Mile Bumper to Bumper Warranty. *5 Year Unlimited Mileage Roadside Assistance.

WE ARE #1
IN THE NATION, AGAIN!

2003 ACCENT

Front & Side Airbags, A/C, AM/FM Cass. Stereo, 45 M.P.G.

NO DOWN PAYMENT!

\$146

BUY FOR

2003 ELANTRA

Front & Side Airbags, A/C, Pwr. Win./Lks., AM/FM Cass. Stereo

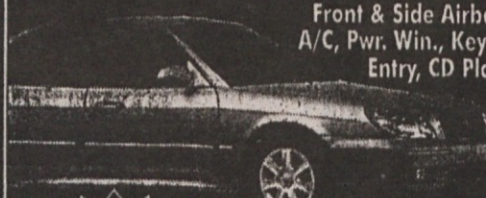
NO DOWN PAYMENT!

\$184

BUY FOR

2003 SONATA

Front & Side Airbags, A/C, Pwr. Win., Keyless Entry, CD Player

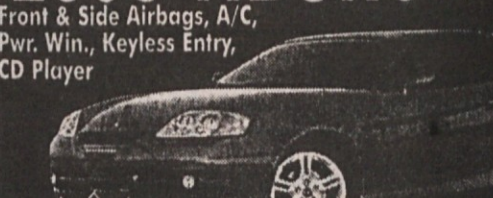
NO DOWN PAYMENT!

\$244

BUY FOR

2003 TIBURON

Front & Side Airbags, A/C, Pwr. Win., Keyless Entry, CD Player

NO DOWN PAYMENT!

\$247

BUY FOR

Plus tax & title. Includes all incentives & Owner Loyalty to dealer. Payments based on 4.99% w/approved credit, subject to prior sale. Ends 7/31/03. #1 in nation based on customer satisfaction scores as ranked by Hyundai Motor America.

Hours: Mon. Thru Thurs. Until 9:00 PM • Fri. & Sat. Until 6:00 PM

ED PIKE

9647 MENTOR AVE.
MENTOR, OH

HYUNDAI
Win

440-942-3191

Specialists in
Corrective Hair Coloring

tina & brenda's

HAIR SALON

5216 Wilson Mills Road

461-7989 / 461-0623

Richmond Hts., Ohio 44143

TWO (2)
EASY
WAYS TO
PAY

PAY-ONLINE OR PAY-BY-PHONE

It has never been easier to pay your City of Cleveland Parking Tickets.

GO ONLINE AT

Clevelandparkingtickets.com

OR

Use our convenient PAY-BY-PHONE service at 216-664-4744

FAST, EASY & SECURE

VISA & MASTERCARD
ACCEPTED

EARLE B. TURNER, CLERK

CLEVELAND MUNICIPAL COURT

— Vesti iz Slovenije —

Barbara Brezigar je menda tudi prišlo na vrsto – Obtožena sodelovanja v aferi Depala vas leta 1994, kar odločno zanika

Ko je pred časom kazal možnost, da se bo uveljavil na opozicijski politični strani, je postal predsedniški kandidat na lanskih volitvah France Arhar tarča različnih diskvalifikacijskih poskusov, ki so v glavnem tudi precej uspeli. Na njegovo mesto je pa že na omenjenih volitvah stopila sicer uradno nestranska kandidatka in bivša državna tožilka Barbara Brezigar. Na volitvah je dobila drugo mesto in preprečila vodilnemu kandidatu Janezu Drnovšku, da bi bil ta izvoljen že v prvem krogu, kakor je bil dvakrat pred njim Milan Kučan. Na drugem krogu, ko sta se pomerila Drnovšek in Brezigarjeva, je res zmagal Drnovšek, vendar se je Brezigarjeva zelo dobro izkazala in potrdila, da verjetno ima zelo obetajočo politično prihodnost.

V svoji najnovejši številki je tednik Mladina objavil intervju z Vinkom Beznikom, ki je bil za časa tkim. afere Depala vas l. 1994 šef policijskih specialcev. Med posledicami "afere" je bil odhod takratnega obrambnega ministra Janeza Janše. Beznik trdi, da je bila Brezigarjeva, takrat državna tožilka, sodelovala v pripravi afere.

To so samo trditve in jih je Brezigarjeva ovrgla s pisno izjavo, da so izjave Beznika in dveh drugih oseb "čista laž", in dodaja, da to "vsi navedeni tudi dobro vedo". Brezigarjeva je mnenja, nadaljuje, da gre samo za poskus njenega diskreditiranja z namenom, da bi preprečili njeno prodiranje v politiki.

Barbara Brezigar je z odločnimi besedami branil Janez Janša, ki je rekel, da so Beznikove trditve "izmišljene" in tudi nedokazljive. O Brezigarjevi je pa Janša povedal: "Z Barbaro Brezigar se do mojega pričanja na tožilstvu po moji zamenjavi marca 1994 sploh nisva osebno poznala, kaj šele da bi skupaj načrtovala kake aretacije. Res bolno podtikanje."

Evri v Sloveniji že leta 2008?

Predsednik slovenske vlade Anton Rop in guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari sta se dogovorila, da bosta vlada in Banka Slovenija do konca septembra letos pripravili skupen program vključevanja Slovenije v evroobmočje. V "čakalnico" oziroma ERM 2 naj bi Slovenija prišla leta 2005 (pogajanja o tem bodo možna od maja do decembra 2004), leta 2008 pa naj bi državljani Slovenije že plačevali doma v evrih. Za vključitev Slovenije v ta novi evropski monetarni oz. denarni sistem bodo pa postavljeni izredno težki predpogoji.

Četa Slovenske vojske sodeluje v mirovni operaciji v Bosni in Hercegovini

V BiH je pred nedavnim prispela četa motoriziranega bataljona Slovenske vojske (73 mož, ki v mirovni operaciji Kovačnica miru v Doboju in okolici skrbi za varnost tamkajšnjih prebivalcev. Četa bo šest mesecev sodelovala v poljsko-portugalski-slovenski bojni skupini, v kateri so slovenski vojaki že od 15. januarja letos.

Za žrtve iz Slovenije 2,5 milijona evrov

Avstrijski sklad za spravo (razpolago s 436 milijoni evrov /evro je kakih 88 US centov) je do 1. julija letos odobril 1161 izplačil žrtvam nacionalsocialističnega režima (prisilni in suženjski delavci v Avstriji, bilo jih je okoli milijon, živih je še okoli 150 tisoč) iz Slovenije v skupni vrednosti skoraj 2,5 milijona evrov. Nekaj sto vlog je še v postopku, zadnji rok za oddajo vlog pa je 31. december 2003, so sporočili iz avstrijskega veleposlaništva v Ljubljani.

Slovenija razpolaga z bogatini

Tako pravi Socialdemokratska stranka, ki trdi, da v Sloveniji deset odstotkov prebivalcev obvladuje kar 60 odstotkov dohodka, v oči bodijo visoke menedžerske plače, ki jih višajo med drugim velike sejnine, bonitete in odpravnine.

Iz Clevelanda in okolice

Piknik Slovenske šole—

Slovenska šola pri Sv. Vidu vabi na svoj piknik to nedeljo, 27. julija, na Slovenski pristavi. Ob 12.30 bo sv. maša, sledilo bo kosilo (svinjska pečenka) – cena \$10 za odrasle. Za otroke bodo servirali špageti (\$5). Popoldne bo poskrbljeno za okrepčilo in pijačo ter veselo razvedrilo. Vsi vabljeni!

Nove članice—

Zadnji buletin župnije sv. Vida imenuje nove članice Oltarnega društva: Te so: Anica Benedik, Lauren Calevich, Muši Coffelt, Debbie Cugel, Kathy Likozar Cup, Maria Hebebrand, Verena Kristof, Margie Lavriša, Kathy Maurice, Julia Mejač, Teja Petelin, Suzi Rihtar, Ann Žakelj in Dorothy Zitko.

Primorski klub vabi—

V nedeljo, 10. avgusta, vas Primorski klub vabi na Slovensko pristavo na svoj piknik. Prišel se bo s sv. mašo opoldne. Okrepčila in raznovrstne pijače bodo na razpolago po maši oz. od 1h pop. dalje. Za zabavo bodo igrali gostje iz Slovenije, ansambel Modrijani.

Novi grobovi

Catherine J. Hopkins

Dne 18. julija je v Renaissance Hospice za rakom umrla 68 let stara Catherine J. Hopkins, rojena Pibernik, žena Sheldona, mati Roberta (predsednika direktorija SND na St. Clair Ave., žena Geraldine je tajnica SND), Lynn Raymond in Lise Hupfer, 2-krat stara mati, sestra Louisa in že pok. Edwarda, zaposlena 25 let v šolskem sistemu mesta Parma, članica SNPJ št. 142, delala kot prostovoljka pri SND na St. Clairju, članica pevskega zbora Glasbena Matica ter aktivna faranka pri Sv. Vidu. Pogreb je bil 22. julija s sv. mašo v cerkvi sv. Vida in pokopom na Vernih duš pokopališču. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin The Friends of the Slovenian National Home ali St. Vitus Retirement Village.

Karol Kovač

Dne 18. julija je v Hillcrest bolnišnici umrl 72 let stari Karol Kovač iz Mentorja, rojen 28. marca 1931 v Doliču, Slovenija, prej živ več v Euclidu, vdovec po Emmi, roj. Pelcar, oče Anne Bedic, Stefanie, Carole (dalje na str. 16)

Upokojenci SP vabijo—

Klub upokojencev Slovenske pristave vabi članstvo na mesečni sestanek to sredo, 30. julija, pop. ob 1.30 na SP. Hkrati ste člani in prijatelji kluba vabljeni na klubov letni piknik, ki bo v nedeljo, 3. avgusta, seveda na Pristavi. Piknik se bo pričel s sv. mašo ob 12.30 popoldne. (Dopis na str. 10)

Nagrade dobili—

Na sestanku Misijonske Znamkarske Akcije, ki je bilo 30. junija, so bili izzrebane sledeče nagrade: Prvo nagrado je dobila Štefka Jarem; drugo Kati Sršen; tretjo F. Vasle; četrto Nancy Centa; peto Maria Žakelj; šesto pa Edi Veider. Vsem, ki ste pokupili srečke, se MZA v imenu misijonarjev lepo zahvaljuje.

V tiskovni sklad—

Dva neimenovana dobrotnika, eden iz Euclida in drugi iz Kirtlanda, sta poklonila po \$100 v naš tiskovni sklad. Iskrena hvala!

KOLENDAR

AUGUST

3. – Klub upokojencev Slovenske pristave ima piknik na SP.

17. – SKD Triglav, Milwaukee, priredi drugi piknik na Parku.

31. – Društvo SPB vodi romanje k Žalostni Materi božji Frank, Ohio. Sv. mašo daruje č.g. dr. Pavle Krajnik ob 12. uri opoldne, druge pobožnosti ob 2.30.

SEPTEMBER

13. – Folklorna skupina Kres ima celovečerno prireditev v SND na St. Clairju.

21. – Oltarno društvo sv. Vida ima vsakoletno kosilo v avditoriju pri sv. Vidu.

27. – Slovenska radijska družina priredi banket v proslavo 50. obletnice obstoja oddaje "Pešmi in melodije iz naše lepe Slovenije".

28. – SKD Triglav, Milwaukee, priredi Vinsko trgatve, na Parku.

28. – Društvi KSKJ št. 226 in 172 priredita dobrodelno kosilo v dobrobit Škofovih zavodov v Šentvidu, od 11. do 1.30 pop. v avditoriju sv. Vida.

OKTOBER

18. – Moški pevski zbor (dalje na str. 12)

Letos praznuje ansambel Vilka in Slavka Avsenika svojo 50-letnico. Ob številnih drugih slovesnostih in časteh, je Pošta Slovenija izdala posebno znamko bratoma in ansamblu v čast. Na predstavitvi znamke, ki je bila 22. maja v Slavko Avsenikovi znani samblu v čast. Na predstavitvi znamke, ki je bila 22. maja v Slavko Avsenikovi znani gostilni "Pri Jožovcu" v Begunjah na Gorenjskem, sta prikazana (levo) Alfonz Pogorevc, direktor Pošte Slovenije, in Avsenik. Gradivo posredoval Stane Šušteršič.

Svetovni slovenski kongres

5. zasedanje

Na zboru Svetovnega slovenskega kongresa so na petem zasedanju 28. junija izvolili novo vodstvo SSK.

Predsednik SSK je ponovno postal Boris Pleskovič (ZDA). Častni predsednik je Jože Bernik, prvi podpredsednik je postal Dušan Lajovic (Avstralija), podpredsednik za Evropo Marjan Terpiš (Italija), podpredsednik, pristojen za zamejstvo, Stanislav Raščan (Slovenija), podpredsednica za čezmorske države je Mateja de Leoni Stanonik (ZDA), podpredsednik za finance pa Franci Feltrin (Slovenija).

Zbor SSK je tudi sprejel izjavo o nameravani razpustitvi urada za slovenski jezik ter resolucijo ob razrešitvi častnega generalnega konzula Slovenije na Novi Zelandiji Dušana Lajovica in glede objave udbovskega gradiva na svetovnem spletu.

Na predlog predsednika SSK Borisa Pleskoviča so za učinkovitejše delo SSK izvolili še osem dodatnih članov upravnega odbora (Andreja Aplenca, Jano Čop in Huga Šekoranjo iz Slovenije, Majdo Ilar iz Švice, Jožeta Kastelica iz Kanade ter Antona Mavretiča in Hilaryja Roliha iz ZDA).

Na zboru SSK so pozdravili 12. obletnico samostojne Slovenije in njeno vključitev v EU in zvezo NATO. Zbor je sprejel tudi smernice za nadaljnje delo, ki ga bo kongres nadaljeval ob možnostih, da se bodo lahko vsi Slovenci nemoteno vračali v svojo domovino, da bo čimprej sprejet zakon o Slovencih brez slovenskega državljanstva in da bo država Slovenija popravila krivice, ki so bile storjene Slovincem po svetu v obdobju totalitarnega režima.

V izjavi ob nameravani razpustitvi urada za slovenski jezik so v SSK poudarili, da jih je novica "zelo neprijetno presenetila". Po oceni SSK mora biti med trajnimi političnimi prioritetami slovenske države nedvomno skrb za slovenščino. S tega stališča bi bila razpustitev omenjenega urada po presoji SSK ne samo neupravičena, temveč v tem trenutku tudi zelo zgrešena poteza. SSK je zato v svoji izjavi vlado pozval k ohranitvi urada za slovenski jezik.

Zbor SSK je tudi pozval vlado, naj spremeni svojo odločitev o razrešitvi častnega generalnega konzula Slovenije na Novi Zelandiji Lajovica. Po oceni SSK je njegova razrešitev pravno vprašljiva.

Glede objave udbovskega gradiva na svetovnem spletu v SSK menijo, da je ta načeloma koristna, "res pa je, da je objavljeni seznam v marsičem nejasen in neurejen, saj so v njem pomešana navedena imena tako udbovskih žrtev kakor tudi storilcev. Tako nejasni podatki bi posebno pri manj poučenih ljudeh lahko povzročili zmotno sklepanje in sodbe o nekaterih osebah". Zbor SSK je zato državne organe v svoji resoluciji pozval, naj poskrbijo za objavo dodatnega udbovskega gradiva.

Vzeto iz Svobodne Slovenije, Buenos Aires, 10. jul. 2003

Drago Lavrenčič, 1921-2003

Ljubljana – Zadnjikrat smo sedeli skupaj lani. Bilo je v veliki dvorani londonske restavracije Cafe Spice v bližini Temze (Thames), nad katero se je srebril v noč veličastni Tower. Proslavljali smo dvoje: Prešernov dan, ki ga je pripravil Keith Miles, "naš človek" v Londonu, ki je hkrati poskrbel tudi za drugi vzporedni dogodek – "party presenečenja" za našega dragega prijatelja in kolego Draga Lavrenčiča, pisca in publicista.

Drago, ki je že več kot petinpetdeset let prebil na Otoku in prav tako dolgo delal tudi na BBC-ju, je namreč že nekaj časa pred tem srečanjem proslavil 80-letnico. A je bil še tak kot vedno: pravi večni, nemirni mladenič, poln vitalnosti in ustvarjalnih načrtov.

Rodil se je 1. junija 1921 v Ljubljani, tam tudi diplomiral na pravni fakulteti, leta 1947 pa je kot begunec v Veliki Britaniji našelo svojo drugo domovino.

Pristavski upokojenci vabijo na vsakoletni piknik

CLEVELAND, O. – V nedeljo, 3. avgusta, vabimo Pristavski upokojenci slovensko skupnost na Slovensko pristavo, na piknik našega Kluba upokojencev SP.

Piknik se bo začel s sv. mašo ob 12.30 pop., daroval jo bo č.g. Franci Urbanija iz Argentine. Po sv. maši bodo servirali okusno kosilo. Ves popoldan bo na razpolago dobra hrana in pijača. Za ples in zabavo bodo skrbeli naš član Matt Grdadolnik in njegovi prijatelji. Upamo, da bo ta dan lepo vreme, tako, da bo na pristavi res prijetno v družbi prijateljev, mladih družin in njihovega "drobiža". Lahko se boste pomerili v igri taroka, še posebno bodo prišli pa na račun balincarji. Pridite torej in preživite lep popoldan na Slovenski pristavi 3. avgusta – ne bo vam žal!

Odbor kluba

Najprej je delal za Reuters, potem pa se je zaposlil na slovenski sekciji BBC-ja. Za to najuglednejšo britansko radijsko družbo je bil desetletja kritični zapisovalec in komentator stanja v vrsti komunističnih držav, od Kube do Vzhodne Nemčije in Jugoslavije. Pisal je za več znanih britanskih časnikov.

Delal je za analitsko službo revije Economist. O finančnih in poslovnih temah je pisal za Gospodarski vestnik. O potovanjih po Afriki in Srednjem vzhodu je kot Anthony Sylvester napisal številne članke in knjige.

Pisal je o slovenskih misijonarjih v Afriki. Ko je Slovenija razglasila neodvisnost, je navzlic prodirajoči JLA vztrajal v Ljubljani in pošiljal poročila za BBC.

Hkrati pa je bil Drago skupaj z ženo Doro Žebot in hčerko Alenko – obe sta prav tako znani sodelavki BBC-ja – trdna vez med slovenskim in britanskim življenjem in prav je bilo, da sta mu tisti večer v restavraciji Cafe Spice zapela tako Aleksander Mežek kot tudi – v slovenščini – pevka Shirlie Roden.

Predvsem pa mi Drago ostaja v neizbrisnem spominu kot londonski mentor, človek, ki je jeseni 1971 poskrbel za moje uvodne korake in stike na Otoku.

Žena Dora me je seznanjala z dnevno rutino delovanja slovenske sekcije BBC-ja in me opozarjala na pasti pri prirejanju dnevnih novičarskih biltenov. Drago pa je bil tisti, ki me je uvažal v mednarodno in angleško družbo, v njene klube in me seznanjal z BBC-jevo elito.

On je bil tudi tisti, ki me je v mojih petih angleških in BBC-jevih letih zblížal z najbolj sončnimi in tudi najbolj realnimi platni življenja na Otoku, in to seznanjanje je bilo včasih tako intenzivno, da sva malone pozabila na kakšno oddajo v kletnih studiih slovitega in nepozabnega BBC-jevega Bush Housa. To sem mu tisti večer lani ob Temzi kot prijatelju tudi povedal.

Zdaj, ob slovesu, pa bi se mu rad zahvalil tudi kot človeku svetovljanu, ki je veliko storil za ljudi tako na otoški kot na celinski strani Rokavskega preliva.

Mitja Meršol
DELO, 17. julija 2003

Umrli novinar in publicist Drago Lavrenčič

London (Delo fax, 17. julija) – V Londonu je v ponedeljek (tj. 14. jul.) v 83. letu starosti tragično preminil novinar, publicist in dolgoletni član slovenskega uredništva BBC-ja Drago Lavrenčič; BBC-ju se je pridružil kmalu po 2. svetovni vojni. Sodeloval je tudi z drugimi uredništvi BBC-jevega World Servicea, saj je tekoče govoril angleško, francoško, nemško, rusko, italijansko in špansko.

Med poslušalci v Sloveniji so bili posebno priljubljeni njegovi ponedeljkovi gospodarski komentarji, v katerih je v vsem razumljivem jeziku razlagal velikokrat ne ravno lahko razumljivo dogajanje v gospodarskem in poslovnem svetu.

Drago Lavrenčič je bil avtor vrste knjig, pisal pa je tudi za ugledne britanske časnike, kot sta Financial Times in Economist.

Kot novinar je prepoval ves svet in povsod je imel prijatelje. Krog prijateljev Slovenije in Slovencev je širil tudi v Veliki Britaniji, kjer je neutrudno deloval za uveljavitev Slovenije in njeno večjo prepoznavnost.

Br. K.

Andreju Pučko v spomin

GILBERT, Minn. – Vsem prijateljem in znancem, posebno tistim, ki smo delili usodo begunskega življenja v letih 1945-1949 v taboriščih Peggez-Lienz in Spittal na Dravi, nanznanjam žalostno novico, da je umrl Andrej Pučko, v starosti 94 let. Umril je 18. marca 2003 v ustanovi Virginia Convalescent Care Center.

Pogreb je bil 21. marca. Sv. mašo in vse pogrebne obrede je opravil v domači cerkvi sv. Jožef č.g. župnik Frank Perkovich ob asistenci č.g. Janeza Šuštaršiča. Ganljivo je bilo, ko so pevci zapeli slovenske pesmi. "Gozdnič je že zelen" je zapel Leo Škrbec, zbor "Ko zarja zlati gori", ob koncu smo pa vsi zapeli "Angelsko česčenje", ki spremlja vsakega Slovenca na svoji zadnji poti.

Pokopan je bil g. Andrej na gilbertskem pokopališču.

Andrej Pučko je bil rojen v Viru pri Domžalah 8. decembra 1908 Andreju in Franciški (Zajc) Pučko. V Ameriko je prišel 1949. let na Gilbert. Dne 3. maja 1958 se je poročil z Rezko, roj. Zorko, v cerkvi sv. Rožnega venca na Aurori, Minn. Poročil ju je č.g. Štefan Savinšek.

Za pokojnim žalujejo žena Rezka, sinova Andrej (Brainerd, Minn.) in Steve (Deanne) iz Circle Pines, Minn., sestra Slava Zajc v Sloveniji, vnuka Steven J. in Scott ter vnukinja Stacey Marie (vsi Circle Pines, Minn.).

(DALJE na str. 11)

Prijatelj's Pharmacy
St. Clair & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA
ZA RAČUN POMOČI
DRŽAVE OHIO – AID FOR
THE AGED PRESCRIPTIONS

Biografska pripoved ...

Marjan Raztresen

Trnjeva pot do duhovništva

“Franc Skumavc: *Po enosmerni poti – Življenjska pot slovenskega romarja* (Mohorjeva družba Celje, 2003)”

Franc Skumavc, slovenski duhovnik v Kanadi, pred tem pa marsikaj drugega, je leta 1992 v svoji novi domovini izdal v samozaložbi in v angleščini knjigi *On A One-Way Path*, v kateri je opisal svoje za sedanji mladi rod dokaj nenavadno življenje. Z njo naj bi opozoril svoje kanadske vrstnike na svojo očetnjo na sončni strani Alp in na leta druge svetovne vojne, ki jih je doživljal povsem drugače kot ljudje na drugi strani Velike luže, in pa predvsem mlajše spomnil na nerazumne in njim popolnoma nerazumljive čase, ki jih je doživljal v njihovih letih.

Njegove sodobnike in njihove otroke sta zanimala Slovenija in Sovjetska zveza, za oboje eksozične deželi, ki ju je pisec doživljal v tako od-

maknjenih časih, da so že iz drugega sveta, zanimala pa so jih tudi leta odraščanja mladega človeka v času vojne in v letih, ki jih je evropski vzhod doživljal v razmerah Američanom nikoli razumljene komunistične oblasti.

Po lepem sprejemu knjige v angleščini so slovenski prijatelji avtorja nagovorili, naj bi nekoliko spremenjeno vsebino ponudil v materinščini v branje še Slovincem v svoji prvi domovini.

Čeprav s pomisleki se je tega dela lotil in pred nami je skoraj tipično večerniška biografska pripoved slovenskega fanta, ki se mu je izpolnila življenjska želja, da je – čeprav precej pozneje, kot je želel – postal duhovnik. (Ur. AD: *Knjiga ima 291 str., stane 3700 SIT, oz. kakih \$19us.*)

Če bi se zdaj 77-letni F. Skumavc rodil nekaj let prej ali pozneje, te knjige skoraj gotovo ne bi bilo. V Zgornji Radovni na začetku alpskih dolin Kot in Krma rojeni kmečki sin, ki je v vsakem vremenu, v globokem snegu in sončni pripeki, hodil v osnovno šolo na malone dve uri oddaljeno Dovje, se je lahko vpisal v Škofijsko klasično gimnazijo v Šentvidu pri Ljubljani šele l. 1939 kot 13-letni fant, prvo leto vojne, po dveh končanih gimnazijskih letih, pa so po nemški zasedbi zavod ukinili in dijake poslali domov.

Takrat se je pravzaprav začelo knjižnega opisa vredno Skumavčevo živ-

50 let glasbe Avsenik

Ob praznovanju 50. obletnice ustanovitve Avsenikovega ansambla je Pošta Slovenije izdala posebno spominsko kuverto s fotografijo Slavka Avsenika pred njegovo gostilno (na levi) in novo znamko bratov Vilka in Slavka s Triglavom v ozadju ter poštnim žigom Prvi dan in podpisom Slavka Avsenika. (Najlepša hvala Stanetu Šušteršiču za poslano gradivo o Avseniku, ur. AD)

Andreju Pučko v spomin

(nadaljevanje s str. 10)

Pred njim so umrli starši, brata Vinko in Anton, sestra Francka (č.s. Scholastica) in Vida Zajc, vsi v Sloveniji.

Andrej je bil po poklicu kamnosek in zidar. Več let je bil samostojen in potem se je zaposlil pri Erie Mining Co. Delal je tam 20 let in decembra 1979 šel v pokoj.

Bil je član United Steel Workers in zvesti faran župnije sv. Jožefa. Veliko je naredil pri cerkvi, ko so bile kakšne potrebe, in vse za Bog Ionaj. Pomagal je vsem pri cerkvi, ki so pomoč potrebovali, posebno vsem nam, ki smo skupaj prišli v Ameriko in si gradili domove. Noben dimnik, klet in obzidana hiša ni bila narejena brez Andreja. In več del je naredil brezplačno.

Bog Ti poplačaj, Andrej, in počivaj v miru. Naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Ohranili Te bomo v lepem spominu. Družini pa izrekamo iskreno sožalje.

Slovenski rojaki – prijatelji

ljenje. Konec leta 1942 je moral postati član Hitlerjeve mladine, sredi leta 1943 je bil vpoklican v državno delovno službo, v nemško vojsko torej; “Brez dvoma bi se takrat odločil za partizane, toda prepričan sem bil, da me zaradi slabega zdravlja ne bodo potrdili”.

Vendar so ga obdržali, najprej kot delavca in vojaškega nabornika v vadbenem taborišču, potem so ga poslali na vzhodno fronto, na Poljsko, kjer je takoj sklenil, da se bo ob prvi priložnosti predal Rusom, kar je 4. avgusta 1944 tudi storil.

Po več postajah je pristal kot vojni ujetnik v enem od moskovskih predmestij, od koder so ga v začetku leta 1946 s skupino drugih ujetnikov poslali na dolgo pot z vlakom skozi Ukrajino, Romunijo in Srbijo v Slovenijo.

Prve marčne dni tega leta so mu v Baragovem semenišču v Ljubljani dali listek, da je prost, in nemudoma se je v ujetniški uniformi in z rusko kapo iz ovčjega krzna na glavi odpravil domov v Radovno, kamor je prišel na svoj dvajseti rojstni dan.

“Mama se je smehljala, me objela in poljubila, ata je zavil v hišo in prinesel citre; ni citral ves čas, kar sem bil pogrešan; položil jih je v kuhinji za mizo in takoj začel veselo igrati, mama pa je nosila na mizo obed.”

Poldrugo leto je delal na domačiji, ko je dobil

Literarni natečaj “MLADIKE”

1. – Revija Mladika razpisuje XXXII. nagradni literarni tečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi.

2. – Rokopise je treba poslati v dveh čitljivo pretipkanih izvodih (format A4) na naslov: MLADIKA, ul. Donizetti 3, 34133 TRST, do 1. decembra 2003. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v zaprti kuverti, opremljeni z istim geslom ali šifro. Teksti v prozi naj ne presega deset tipkanih strani, ciklus poezije pa naj predstavlja samo izbor najboljših pesmi (največ deset).

3. – Ocenjevalno komisijo sestavljajo: pisatelj Alojz Rebula, prevajalka prof. Diomira Fabjan – Bajc, pisateljica Evelina Umek, prof. Marija Cenda ter odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

4. – Na razpolago so sledeče nagrade:

PROZA	
prva nagrada	300 evrov
druga nagrada	200 evrov
tretja nagrada	150 evrov
PESMI	
prva nagrada	150 evrov
druga nagrada	100 evrov
tretja nagrada	70 evrov

5. – Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku – Prešernovem dnevu – na javni prireditvi in po časopisju. Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrajena dela bodo objavljena v letniku 2004. Objavljena bodo lahko tudi nenagrajena dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerna za objavo.

Rokopisov ne vračamo.

Trst, 15. julija 2003

(op.: vrednost “evra” se seveda menja, trenutno je okrog 87 ali 88 centov ameriškega dolarja.)

poziv v jugoslovansko vojsko, kjer je dobri dve leti služil pri topništvu, ta čas pa je postal podčastnik in kandidat za člana komunistične partije, članstvu pa se je izognil tako, da je odklonil pokorščino in bil zaradi tega nekaj dni v zaporu.

Poslali so ga na traso ceste bratstva in enotnosti Ljubljana–Zagreb, ki so jo takrat gradile mladinske delovne brigade, kaznjenci in kaznenke, obsojenci na prisilno delo in vojaki, ter postal udarnik.

(dalje na str. 12)

For the best sounds
of Slovenia

Listen to
THE SLOVENIAN HOUR

On 50,000 Watt
WCPC Cleveland Public Radio

90.3 FM
Saturdays 9-10 pm

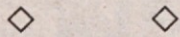
for Requests call
Tony Ovsenik
440-944-2538

Pomembna publikacija Nadškofijskega arhiva

Po preteklost v župnijske knjige

V vodniku, ki ga je pripravil Tone Krampač, je popis 3881 matičnih knjig, ki jih hrani Nadškofijski arhiv Ljubljana – Vse knjige, razen hudo poškodovanih, so na voljo uporabnikom

Ljubljana – Matične knjige oziroma evidenco rojstev, porok in smrti so bile župnije na Slovenskem dolžne voditi od druge polovice 16. stoletja in iz tega obdobja so tudi najstarejše knjige, ki jih hrani Nadškofijski arhiv Ljubljana.

Vse matične knjige, skupaj jih je v arhivu trenutno 3881 (3261 originalov, 206 dvojniov, 153 matičnih knjig iz obdobja francoske okupacije in 261 knjig ideksov) so sedaj popisane v Vodniku po matičnih knjigah Nadškofijskega arhiva Ljubljana, ki ga je pripravil Tone Krampač, izdala in založila pa Nadškofija Ljubljana. To je popis knjig, starejših od sto let, iz 262 župnij in petih kuracij.

Duhovnik F. Skumavc

(nadaljevanje s str. 11)

Prve decembrske dni leta 1949 je bil naposled doma, dobre tri mesece pozneje pa je pobegnil v Avstrijo in prišel od tod zadnje dni leta 1950 v Kanado, kjer se je čez dobro leto vpisal na bogoslovje in bil leta 1959 posvečen v duhovnika.

Od tod dalje se avtorju ne zdi več vredno opisovati življenja, ki je od tlej očitno teklo po njegovih željah, potem ko je dosanjal sanje o duhovniškem poklicu; ta del življenja je v knjigi odpravil zelo na hitro.

V pripovedi *Po enosmerni poti* ni niti sledu o jezici ali sovraštvu do režima, zaradi katerega je avtor pobegnil iz domovine. Stvarno in ponekod nostalgčno razmišljajoče podoživlja v knjigi svoje življenje, dokler ni bilo izpolnjeno po njegovih željah in tako, kot se pričakuje v večerniškem branju.

KNJIŽEVNI LISTI

14-dnevna knjižna priloga DELA, 23. junija 2003

Vodja Nadškofijskega arhiva Ljubljana France M. Dolinar je na predstavitvi vodnika poudaril pomen matičnih knjig kot pričevalcev slovenske preteklosti, slovenske vpetosti v zemljo med Alpami in Kolpo ter v zahodno kulturo.

O matičnih knjigah na Slovenskem je že bilo kar nekaj napisanega, najpomembnejša pa je verjetno publikacija, ki jo je v treh zvezkih za celotno območje Republike Slovenije v letih 1972-1974 izdala Skupnost arhivov Slovenije – *Vodnik po matičnih knjigah za območje SR Slovenije*.

Vendar se je v zadnjih tridesetih letih v zvezi z matičnimi knjigami marsikaj spremenilo, predvsem se je spremenil kraj hranjenja. Knjige, ki so bile leta 1946 dane v hrambo arhivu RS, so bile namreč leta 1993 vrnjene Cerkvi in shranjene v Nadškofijski arhiv Maribor in Ljubljana.

Zaradi spremembe kraja hranjenja je bila priprava novega vodnika nujna. Mariborski nadškofijski arhiv je vodnik po svojih matičnih knjigah izdal že leta 1999.

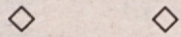
Tone Krampač je poudaril, da Nadškofijski arhiv Ljubljana nima v hrambi vseh matičnih knjig s svojega območja – 61 župnij knjig še ni predalo arhivu. Računajo, da gre za okoli 1000 matičnih knjig! Pa tudi matičnih knjig mlajšega datuma nimajo – so na upravnih enotah in nekatere v prav žalostnem stanju.

Vse matične knjige so na voljo uporabnikom, razen tistih, ki so v tako slabem stanju, da jih bo treba restavrirati. V vodniku so poškodovane knjige označene z zvezdico. Nekatere so tudi na mikrofilm in uporabnikom dostopne na posnetkih. Seznam mikrofilmov je dodan na koncu vodnika kot priloga.

Kaj je res in kaj ne o posesti na Teharjah...

Mlinarjev Janez ne skriva grobišča

Celjski zasebnik Aleksander Jančar je naročil sondacijo, vendar ta ni odkrila posmrtnih ostankov teharskih žrtev

Celje – Predsednik vladne komisije za evidentiranje in označitev prikritih grobišč Janez Črnej, ki je prepričan, da se v Celju še kar nadaljuje politika prikrivanja grobišč žrtev povojnih pobojev, je na nedavni seji teharske komisije oporil na primere posesti, imenovane Mlinarjev Janez, na Teharjah. Po njegovem mnenju je grobišča na posesti zasipal, prikril z mrežo in zasadil grmovje.

Mlinarjevega Janeza je leta 2001 od Slovenskih železarn kupil celjski zasebnik Aleksander Jančar. Ta je za *Delo* povedal, da Črnejeve navedbe ne držijo in da se pri adaptaciji naslanja na nedvoumne zgodovinske vire in elemente zaščite stavbe, kot jih določata zgodovinska dokumentacija in celjska upravna enota.

Jančar je pojasnil, da je hotel kupiti to posest že leta 1993 na licitaciji, ki so jo razpisale Slovenske železarne. Zaradi denacionalizacijskega zahtevka dedičev dunajskega industrialca Jožeta Majdiča, ki je po ustnem izročilu pred drugo svetovno vojno zapustil nekdanji Šepetov dvor ali Cvibovsko kmečko domačijo, ki je zdajšnje ime dobila po povesti o Mlinarjevem Janezu, pogodba ni bila sklenjena.

Vodnik po matičnih knjigah bo zlasti v pomoč župnikom po župnijah (čeprav jih hrani Nadškofijski arhiv, so matične knjige še vedno last župnij, iz katerih izhajajo), rodoslovcem in drugim raziskovalcem.

V galeriji Družina na Krekovem trgu v Ljubljani je na ogled manjša priložnostna razstava matičnih knjig, v katerih najdemo zanimive zapise; denimo smrti Franceta Prešerna in poroke Josipine Turnograjske.

Valentina Plahuta Simčič
Delo, 11. julija 2003

Kot edini resni kupec, ki je nameraval objekt, ki je bil v novejši dobi sindikalni dom štorske železarne, rekonstruirati v sodelovanju s spomeniškim varstvom, je objekt skupaj s 5 hektarji zemljišč kupil na drugi licitaciji po 7 letih, ko je vrhovno sodišče zavrnilo denacionalizacijski zahtevki Majdičevih dedičev.

Glede Čnejevih navedb je Jančar opozoril, da bo v zvezi s polpreteklo zgodovino na tem območju šele čas pokazal, kaj je res in kaj ni. Ker je slabo raziskana, je pripomnil, spodbuja domišljijo posameznikov, da spletajo nepreverjene zgodbe.

Povedal je še, da je poskušal tudi sam preveriti, kaj se je po vojni dogajalo na tem območju, vendar je le malo preživelih, ki bi lahko pričevali, med njimi pa jih je tudi veliko, ki dogodkov niso videli na svoje lastne oči, temveč prenašajo zgodbe, ki so jih slišali od drugih. Jančar je poudaril, da nikoli ni oviral teharske komisije v prizadevanjih, da bi ugotovili, ali so tudi na območju Mlinarjevega Janeza grobišča žrtev pobojev.

Jančar je na podlagi lastnih poizvedb prepričan, da na tej lokaciji ni bilo povojnih pobojev, kar je mogoče sklepati tudi na podlagi sondacije, ki jo je naročil takoj, ko je kupil objekt z zemljiščem, čeprav je sondacijo pred tem opravila že celjska občina, ki prav tako ni odkrila posmrtnih ostankov teharskih žrtev.

Na podlagi pričevanj utemeljeno domneva, da je ob železnici, na katero meji tudi njegovo zemljišče, tako imenovani *ščen graben*, kjer bi lahko bili grobovi ljudi, ki so umrli na vlaku, njihova trupla pa naj bi tam zmetali z vagonov.

Kakor koli že, Jančar še zagotavlja, da je z žično ograjo nadomestil le dve tretjini zidu, ki so ga tamkajšnji prebivalci v preteklosti razgrabili,

da so ceneje zidali hiše, in da ni zasipal morebitnih grobišč, kot trdi Črnej.

Vili Einspieler
Delo, 11. julija 2003

Izreden vpis

Za 22. Poletno šolo slovenskega jezika se prijavilo 278 ljudi

Ljubljana – Dne 30. junija zvečer je 278 ljudi iz 32 držav napolnilo dvorano Srednje zdravstvene šole v Ljubljani, ki bo v mesecu juliju nudila prostore 22. poletni šoli slovenskega jezika.

Tudi letos je pričakala največ potomcev slovenskih izseljencev, pa tudi ljudi, ki nameravajo v Sloveniji študirati, živeti, delati ali pa jih jezik zanima kar tako.

Med državami z največjo zastopanostjo so Argentina, Nemčija, Avstrija, Italija, Kanada, Jugoslavija, Švica, med eksotičnimi prireditelji naštevajo Tajska in Japonsko.

Skoraj 300 udeležencev se bo vsak dan intenzivno – šest ur – srečevalo s slovenskim jezikom, popoldanske ure bodo zapolnjevali izbirni lektorati poslovne slovenščine, priprave na izpit iz znanja slovenščine, konverzacije, ob večerih pa bodo na vrsti številne prireditve, delavnice, predevanja o Sloveniji, njeni kulturi in družbeni zgodovini, ki jo bodo udeleženci lahko doživeli tudi v živo, na ekskurzijah po Sloveniji.

Poletno šolo slovenskega jezika pripravlja Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik na Filozofski fakulteti, pouk bo izvajalo trideset lektorjev.

Že prvi dan, 30. junija, so udeležence razvrstili v štirinajst skupin, intenzivno učenje pa se je začelo že s 1. julijem.

T. J.
Delo, 1. jul. 2003

KOLENDAR

(nadaljevanje s str. 9)

Fantje na vasi ima koncert v SND na St. Clairju.

25. – Štajerski-Prekmurški klub ima martinovanje v SND na St. Clairju.

NOVEMBER

8. – Belokranjski klub ima martinovanje v SND na St. Clairju.

15. – Pevski zbor Glasbena Matica ima koncert v SND na St. Clairju.

dr. IVAN LIKAR, vodja pastoralne službe koprške škofije ...

Bog nam privošči, ker ima sam najvišji standard

Duhovnik Ivan Likar, doktor liturgike in vodja pastoralne službe koprške škofije, pravi, da je molitev naravna potreba ljudi. Otroci, ki se učijo govoriti prve besede, se zlahka navadijo moliti po zgledu odraslih, med slednjimi pa bi težko našli koga, ki bi lahko rekel, da se še nikoli v življenju ni srečal s čim, kar bi ga presegalo. Najbrž ni človeka, ki ne bi po svoje k temu kdaj molil. Da v rešilnem čolnu to počne vsakdo, so dobro vedeli že naši predniki, saj so skovali ljudsko modrost: Tisti, ki moliti ne zna, naj se kar na morje poda.

ga. V Svetem pismu jih najdemo veliko iz Stare ni Nove zaveze, t. i. psalmov. Dve izmed najstarejših krščanskih molitev sta denimo Očenaš in Zdravamarija.

Sicer so se oblikovale v dolgi zgodovini Svetega pisma, običajno iz notranjega vzgiba ljudi, večkrat pa tudi po naročilu, ker so bile potrebne za posebne priložnosti. Poudarim naj, da so liturgične bogoslužne molitve tisočletni zaklad Cerkve in se navdihujejo v Svetem pismu. V to zakladnico še vedno prihajajo nove in nove.

Tudi vi jih pišete. Zbrali ste jih v posebni mašni knjigi ob obisku papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji.

Nekaj sem jih res, po naročilu. Spesnil sem tudi nekaj pesmi kot svoje notranje doživljanje in med ljudmi so izzvenele kot molitve, čeprav niso bile pisane zato. Tako so nastale molitve ob prvem papeževem obisku v Sloveniji, ki so jo molili ljudje po cerkvah, pa molitev za domovino ob volitvah leta 2000 in denimo še ob sinodi. Napisal sem tudi mnogo prošelj, ki so danes zapisane v različnih knjigah in se uporabljajo pri bogoslužju.

Nedavno je pri Slovenski škofovski konferenci izšel vojaško-policijski molitvenik *Gospod je moja moč*, ki ga je napisal vojaški vikar msgr. pk. dr. Jože Plut s sodelavci. Kakšen je postopek, da takšen molitvenik izide?

V njem je veliko molitev in pesmi, ki so bile že pred izidom odobrene za liturgično uporabo, zato so v knjigi še enkrat zbrane za potrebe vojaka ali policista. Predložili so jih Slovenski škofovski konferenci, molitvenik je potrdila za uporabo v imenu Cerkve.

V njem najdemo tudi molitve za blagoslavljanje prevoznih sredstev,

Dr. IVAN LIKAR pri vhodnih vratih v Ljubljansko stolnico

telekomunikacijskih naprav in celo živali ter še vrsto drugih, na pogled nekoliko nenavadnih.

Podobne molitvenike imajo tudi druge vojske po svetu. To, da molitev obsega vse življenje in spremlja ljudi v vseh okoliščinah, je njeno bistvo. O blagoslovu živali pa naj povem, da je zajet tudi v knjigi blagoslovov. Če nekega blagoslova ni, se ga pač sestavi po zgledih, ki obstajajo. Sam sem ga tako nekoč napisal za občinski grb in zastavo, za katero ni bilo nikjer nobenega primera.

Molitve je več vrst, tudi prošnje, blagoslovi in denimo zahvale. Na drugi strani so t. i. zarotilne molitve, ki so menda zelo sorodne blagoslovom, vendar hočejo od ljudi in stvari odgnati temne sile hudobnega duha.

Zarotilnih molitev je bilo zelo veliko v preteklosti. Navadno so bile izjemno dolge in zanimive. Da preganjajo hudega duha, se je videlo po izrazih, kot sta denimo *poberi se!* ali *apage, satana!*

Nekoč je prišlo k meni dekle, ki je menilo, da je njeno prijateljico obsedel hudi duh, in me prosilo, naj ji pomagam. Vzel sem torej star latinski molitvenik in debelo uro molil v latinščini. Uradni izganjalci ali eksorcisti sicer pripovedujejo, da se na tem področju dogajajo zelo zanimive, a tudi hude stvari, zato jih zagotovo ne smemo jemati zlahka.

Spomnim se, da sem na pogrebu v Rimu videl dekle, ki je začelo ob molitvah rjoveti, prekli-

njati in se peniti. Debelo smo zijali in bili prepričani, da so na delu temne sile, medtem ko je bil župnik čisto miren, ker je bil očitno že vajen.

Se lahko zgodi, da se ljudje pri molitvi uštejejo?

Ne, zdi se mi, da ne, če je molitev s pravim namenom. Če bi denimo kdo prosil, naj sosedu crkne krava ali naj mu v mleku najdejo kloramfenikol, to seveda ne more biti molitev. To se imenuje kako drugače.

Znano je, kako je molil neki hlapec, ki ni bil poseben nadarjen za to. Vsako jutro, ko je vstal, je rekel: "Gospod, tvoj Janez je vstal!" In zvečer: "Gospod, tvoj Janez gre spat!" To je bila njegova molitev. Dovolj, da je bil povezan z Bogom in Bog z njim.

Če pa beremo molitve Johna Henryja Newmana, duhovnega pisatelja iz prejšnjega stoletja, so to obsežne strani globokih teoloških misli, tako rekoč, zakladnica teologije in poezije. Črpal je iz Svetega pisma in osebnih doživetij. Vendar je pred Bogom lahko "Gospod, tvoj Janez gre spat!" več vreden, ker je vedno najpomembnejše, iz kakšnega srca je molitev prišla.

Koliko ljudi molijo danes?

Opažam, da manj, kot so nekoč. Ni več tiste družinske in vaške skupnosti, ki je zelo spodbujala k molitvi. Hkrati pa drži, da je zdaj več osebnih pogovorov z Bogom, tudi globoko doživetih. Pogosto so porojeni iz stiske ali izkušnje. Če so

(dalje na str. 16)

NATAŠA MEDVEŠČEK

Kaj je molitev?

Najpogostejša in najpreprostejša definicija bi bila: molitev je pogovor z Bogom. Sv. Avguštin pravi še, da je molitev dihanje duše. Vedno gre za to, da pride človek v tako stik z Bogom. Tako oblikuje molitev in jo izrazi ali morda le v svoji notranjosti prislusne Bogu. Tudi tako lahko nastane zanimiv dialog, čeprav brez besed.

To je verjetno mnogo več kot le naučno in hitro ponavljati napisanih obrazcev?

Najgloblje molitve so zagotovo tiste, ki so privedle iz srca. Človeku veliko pomenijo. Tudi tiste, ki so opravljene v neke oblike in jih zdaj ponavljamo, so morale nekoč nekemu prodreti iz dna duše. Zagotovo si ne moremo nobene molitve zamisliti brez sodelovanja srca. Kako jo potem kdo oblikuje, že niti ni tako pomembno.

Kaj je sploh potrebno za molitev? Predstavljamsi, da vsaj čas, prostor in seveda tudi določeno besedilo.

Vse troje je pomembno, na prvem mestu pa je vendarle čas, saj vemo, da si ga človek vzame za tisto, kar ljubi, in ne za tisto, česar ne mara. Pogosto ga je treba najti, vendar je vseeno, koliko. Nekateri molijo

zelo veliko, denimo kontemplativni redovi, ki tako preživijo tudi osem ur na dan, konkretno kartuzijani.

Pomemben je tudi prostor, za katerega je dobro, da je čim bolj urejen, vendar to ni pogoj. Molimo lahko namreč kjer koli: v jetniških celicah, katedralah ali čudovitih prostorčkih narave. Kaj kdo moli, pa ni pomembno, saj lahko izbere kaj že napisanega ali pa oblikuje lastno molitev.

Kdaj je molitev res molitev k božjemu in kdaj je le obračanje človeka na nekaj fantazijskega?

To je odvisno od njegove vere, če smo konkretni. Če mu tisti, h kateremu moli, pomeni osebnega Boga, tako kot ga kristjani poimenujemo in se nam je razodel, potem je to krščanska molitev. Človek kot oseba govori z osebnim Bogom. Lahko pa nekdo čuti in moli v skladu z osebnim verovanjem, ko tudi čuti in vidi - kot ljudje radi rečejo - da je nekaj nad nami, kar nas presega, zato se na to obrača. Bog sprejema tudi takšno molitev, jo spoštuje in ceni.

Kako so molitve nastajale v zgodovini in kako danes?

Nastajati so začele iz notranjega doživljanja Bo-

BRICKMAN & SONS
FUNERAL HOME

21900 Euclid Ave. (216) 481-5277

Between Chardon Rd. & E. 222 St. in Euclid, Ohio

BRALCI

AMERIŠKE DOMOVINE
Priporočajte naš list!

Narodna in univerzitetna knjižnica želi dokumentirati vsa gradiva, povezana s slovenstvom

Neprecenljivo bogastvo za prihodnje rodove

Ko je leta 1774 blagopokojna Marija Terezija velela izročiti 637 knjig iz pogorelega jezuitskega samostana novoustanovljeni knjižnici, je bilo posebej sporočeno, da bo namenjena "splošni rabi". Resda se je to uresničilo šele čez dve desetletji, toda vse od takrat so bile predhodnice današnje NUK namenjene javnosti.

Takoj po osvoboditvi leta 1945 pa je s posebno uredbo takratna Narodna vlada Slovenije tej ustanovi podelila status Narodne in univerzitetne knjižnice. In z zakonom, ki je bil sprejet leta 1982, je njena temeljna naloga "hranjenje, predstavljanje in dajanje v uporabo knjižno gradivo, ki dokumentira slovensko duhovno ustvarjalnost". Število hranjenih dokumentov pa je že zdavnaj preseгло številko 2 milijona.

Zato ne preseneča, da se je slovenska nacionalna knjižnica vselej zavedala svojega poslanstva in skušala stopati v korak z razvojem knjižničarstva in informatike v svetu. Ustanovila je celo svojo agencijo in se povezala z najbolj znanimi svetovnimi dokumentacijskimi središči, leta 2001 pa je celo dobila status depozitarne knjižnice Evropske unije.

Ker smo slišali, da posveča NUK še posebno pozornost tudi povezovanju s Slovenci po svetu, smo se zapletli v pogovor z vodjo oddelka retrospektivne narodne bibliografije mag. Rozino Švent. In že na začetku smo dobili odgovor na naše prvo vprašanje:

Če želite dobiti preko računalnika potrebno literaturo ali informacije o vsem, kar je zanimivega v povezavi s Slovenijo, je zagotovo najboljša rešitev NUK. Pot pa je preprosta: pojdite na Mrežnik – kajipot po informacijskih virih. Ali, natančneje:

Domača stran NUK > Informacijski viri spletni naslov:

<http://www.nuk.uni-lj.si/nuk.mreznik.html>

Kajti njihov Mrežnik je v bistvu odskočna deska do najrazličnejših orodij za iskanje informacij: iskalnikov, katalogov, servisov z elektronskimi časopisi, znanstvenih in strokovnih bibliografij, citatnih indeksov, nacionalnih bibliografij, enciklopedij in tako naprej.

Pa tudi vsega, kar je namenjeno povsem preprostim bralcem. Tako lahko, kot pravi mag. Rozina Švent, vsakdo po mili volji brska po katalogu in išče vse, kar ga zanima. In tudi dobi, če je le mogoče.

V bivši Jugoslaviji dolga leta ni bilo prav lahko pogledati v literaturo v slovenskem jeziku, ki je izhajala v tujini, zlasti še, če je šlo za publikacije, ki so jih merodajni krogi uvrščali med "tisk politične emigracije". To je bil tabu za večino povprečnih državljanov in privilegij za posameznike, pri čemer celo NUK ni dobil dovoljenja za uvoz nekaterih publikacij.

Včasih, kot je povedala gospa Šventova, je bila precejšnja večina pogojno dosegljivega emigrantskega tiska shranjena v tako imenovanem D-fondu ("D" je bila oznaka za direktorja) in je bilo potrebno za vpogled pridobiti posebno dovoljenje.

Tako imenovani "državi sovražni tisk" je sicer

počasi postajal vse bolj dostopen že v osemdesetih letih, po osamosvojitvi Slovenije pa omejitve seveda sploh več ni.

Veliko rojakov v tujini, kot je pripovedovala, ima še nekakšen strah pred iskanjem literature, ki je izhajala ali izhaja v tujini, vendar je tega nezaupanja vse manj.

Še več. V NUK si močno prizadevajo, da bi jim rojaki, slovenska društva in klubi pošiljali prav vse, kar natisnejo in izdajo v slovenskem jeziku od vabil, programov posameznih prireditelj in krajsih informacij, do lističev, glasil, brošur in knjig. (Močne črke moje, ur. AD)

Zato še posebej naprošajo diplomatsko-konzularna predstavništva Slovenije, da bi k temu spodbujali rojake in jim pošiljali vse, kar dobijo od njih.

Kajti zbiranje takšnega gradiva pomeni trajno hranjenje dokumentov, hkrati pa zagotavlja najširše možnosti za njihovo uporabo, bodisi za osebno informiranost ali za strokovno obdelavo.

Skratka, lepo bi bilo, pravi gospa Šventova, če bi se Slovenci po svetu še veliko bolj zavedali svojega odnosa do narodnih arhivov, saj gre končno tudi za informacije, ki bodo pomenile neprecenljivo bogastvo za prihodnje rodove.

Pod geslom "Slovenika" namreč v NUK zbirajo prav vse, kar izhaja v slovenskem jeziku. Najtesnejše stike imajo tako s Slovenci in njihovimi ustanovami v Avstraliji, Argentini, ZDA in Kanadi, seveda pa tudi z drugimi, saj z nekaterimi redno in že dolgo izmenjujejo gradiva.

Pri tem je gospa Šventova še posebej omenila bogate arhive Studia Slovenica dr. Janeza Arneža, ki je zbiral gradiva v

BRALCI
AMERIŠKE DOMOVINE
Priporočajte naš list!

ZDA in zdaj živi v Škofovih zavodih, in zapiše dr. Karla Ceglarja.

Vendar so, kot je poudarila, za zbiranje gradiva očitno ključnega pomena osebna znanstva, pogovori in dogovori, pri čemer so glede sodelavcev najbolj prizadevne predvsem slovenske rojakinje po svetu.

Nikakor pa ne gre samo za zbiranje literature v slovenskem jeziku, temveč tudi za prispevke Slovenk in Slovencev v drugih jezikih in v tujih revijah.

Seveda je povsem nemogoče, da bi v NUK lahko vsemu sledili, zato so veseli vsakega prispevka ali vsaj opozorila. In na srečo se vse bolj utrjuje osebni odnos posameznih avtorjev do NUK, ki se zavedajo, da pomeni vsak prispevek bogatitev skupnih dokumentacijskih arhivov slovenske duhovne ustvarjalnosti.

In dobro je, kot meni gospa Šventova, da se vse več ljudi zaveda pomena računalniške povezave, saj se je očitno že mnogo starejših otreslo začetnega strahu, zlasti glede uporabe interneta in elektronske pošte. To je tudi najhitrejša in najcenejša pot.

Predvsem pa je pomembno, da se vsa ustvarjalnost Slovencev in po svetu hrani in da je dosegljiva prav vsakomur že danes in tudi jutri. In ob tem nikakor ne gre pozabiti, da gre tudi na tem področju za etični in domoljubni odnos rojakov do Matice in končno tudi do tistih, ki prihajajo za nami, pravi gospa mag. Rozina Švent.

Janez Korošec

Naša Slovenija

marec-april 2003

Ur. AD: Zahvaljujem se dr. Metodu Milaču

Velik uspeh slovenskih gradbenikov

Podgorica, Črna gora – Po skoraj dveh letih intenzivnih del je bil 24. junija prebit predor Sozina, ki je eden največjih investicijskih dosežkov Črne gore v zadnjih dveh desetletjih.

Predor skozi planino Sozina bo razdaljo med notranjostjo Črne gore in primorjem skrajšal za 30 kilometrov, to pa je izjemno pomembno predvsem za razvoj turizma. Predor je dolg 4188 metrov, izkop južnega dela je opravilo podjetje Boksi iz Nikšića, severnega pa ekipa SCT iz Ljubljane. Slednja je začela delati dva meseca pozneje, a je svojo polovico končala pred rokom in nato prebila še 500 dodatnih metrov. Tako je precej prispevala k temu, da je predor prebit, saj se je podjetje Boksi znašlo v težavah.

SCT zdaj nadaljuje končna dela, delavce slovenskega podjetja pa utegnejo angažirati tudi pri gradnji pristopnih cest, za katere naj bi v kratkem zagotovili denar.

Vrednost dosedanjih del je 17,7 milijona evrov, ki jih je v celoti zagotovila domača direkcija za gradnjo avtocest, zdaj pa pričakujejo odobritev posojila Evropske investicijske banke v vrednosti 15 do milijona evrov.

Delo, 26. jun. 2003

Misijonska Znamkarska Akcija (MZA)

Catholic Mission Aid (CMA)

je javna, nepridobitna, dobrodelna misijonska organizacija. Ustanovil jo je Fr. Charles A. Wolbang, CM. Registrirana je v mestu Columbus, Ohio, ZDA.

Za pomoč slovenskim misijonarjem zbira finančno pomoč za njih delo med ubogimi v misijonskih deželah ter za vzdrževanje bogoslovcev za domači misijon.

Hvaležni bomo za vsak dar, ki ga boste darovali vta namen.

Spomnite se misijonarjev in ubogih v svojih oporokah. Za vse prejete darove izdamo potrdilo za "Income tax".

Uradni naslov:

MZA – CMA

17826 Brian Ave., Cleveland, OH 44119

Glavni odbor MZA-CMA, Cleveland

Joseph L. FORTUNA

POGREBNI ZAVOD
5316 Fleet Ave.
Cleveland, Ohio
Tel. 216-641-0046

Moderni pogrebni zavod.
Ambulanca na razpolago
podnevi in ponoči.

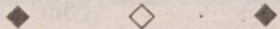
CENE NIZKE
PO VAŠI ŽELJI!

V CELJSKEM KLASJU ...

Vsak Kruh je drugačen

Zlati priznanji za domači in štajerski kruh
ter naziv prvega med slovenskimi peki –
Na mesec 450 ton kruha in peciva

V celjski pekarni *Klasje* okrog devete ure zvečer lepo zadiši po črnem domačem kruhu z značilnima rezoma in piko na skorji, ki ga dva delavca začneta jemati iz peči, o-grehtih na 220 do 230 stopinj Celzija.

Kilogramski hlebi iz kakovostne črne pšenične, ržene in sojine moke so ob 0,8-kilogramskih hlebcih štajerskega kruha z dvema podolžnima in prečnima črtama prejeli zlatih priznanj, ki jih je v maju podelilo Združenje živilske industrije, Sekcija za pekarstvo pri Gospodarski zbornici Slovenije.

Okusna kruha sta lepa nagrada in spodbuda za okrog 420 zaposlenih v glavni celjski pekarni in v petih izpostavah, kjer nastaja okrog 300 dobrot: od kruha in pekovskega peciva do keksov, slaščic, pa tudi testo, testinine in še kaj.

(Ur. AD: V drugem poročilu v istem Delu, v rubriki o gospodarstvu, so pa obravnavane težave, s katerimi se soočuje podjetje *Klasje*. Med drugim je omenjeno, da bo moralo podjetje, ki ima ogromne izgube, število zaposlenih skrajšati morda na 350 ali celo več.)

Noben dan ni enak dnevu, kajti nobeno naročilo ni podobno naročilu: ne kolinčinsko ne kakovostno; in noben kruh ni enak kruhu.

Simon Voršič, vodja *Pekarne Celje*, ki je v *Klasju* zaposlen deset let, trdi, da ni mogoče natančno in hkrati na splošno opisati dogajanja pekarske noči.

Korake da narekujejo zdaj manj, zdaj bolj obsežna naročila (ob koncu tedna, denimo), roke, ki se razlikujejo od peka do pekavke ... končno ima prste vmes tudi temperatura zraka, zaradi katere je moka v bližnjih silosih morda manj topla, morda pretopla in jo je zato treba ohlajati z vodo. "Kruh je živa stvar."

No, prejšnji četrtek proti deveti večerni uri je iz dveh velikih peči

pšenice, vsak mesec spečejo dobrih 450 ton kruha in pekovskega peciva, v njihovih prostorih zadiši v povprečju 60 ton keksov in slaščic.

Poleg okusa ljudi, ki da zadnje čase vse bolj povprašujejo po koruznih dobrotah, peko narekujejo še sezona, (božični, novoletni, velikonočni) prazniki, akcijske ponudbe ..., zanimanje se razlikuje tudi od območja do območja, od kraja do kraja. "V naši pekarni v Laškem, na primer, pečejo kruh na zeljnih vehah."

V celoti več kot 60 voznikov oziroma v Celju sedem razvozi dišeče izdelke po domicilni regiji, ki se iz mesta ob Savinji razprostira po eni strani v Zgornjo Savinjsko dolino in v začetek Koroške, po drugi v Posavje, vse do Litije, na vzhodu pa segajo njihove lovke do Rogaške Slatine.

Medtem ko na domačem terenu prodajajo celotno paleto izdelkov (tudi sami imajo 12 drobnoprodajnih enot, nepremičnih in premičnih), je z oddaljenostjo svežega kruha in peciva vse manj, vendar ostajajo zanimivi keksi z nekoliko daljšim rokom trajanja, testenine, moka, zdrob in drugi mlevski izdelki, ki jih je najti po vsej Sloveniji.

V okrog 14 odstotkih od celotne proizvodnje pripravljajo izdelke za reprodukcijo (razna žita in zdrob, s katerimi oskrbujejo manjše pekarnice, denimo), med končnimi izdelki, ki jih je mogoče kupiti v drobnoprodaji, pa sta največji skupini kruh (dobrih 32 odstotkov) in pekovsko pecivo (več kot 17 odstotkov).

V samo 2-odstotnem deležu izdelujejo še testenine, moka in mlevski izdelki dosega skorajda 7-odstotni delež, deset

odstotkov je keksov in slaščic okrog 8, omenjajo tudi poltrajne pekarske izdelke, kot so drob-tine, mlinci, preste.

V zadnjem času da je med kupci, predvsem med trgovskimi verigami, veliko zanimanja za dobrote, ki so v 75 odstotkih, denimo, pripravljene v pekarni in do konca spečene na prodajnem mestu. V marsikateri trgovini že diši po svežih žemljicah, bureku ... – po (lažni) pekarni.

"Te vonjave resda uga-jajo nosu," razmišlja Simon Voršič, "a mnogo manj želodcu; kruh naj bi se ohlajal po več ur, štajerski in črni domači do štiri."

Peki in pekavke

Klasje ta čas reže kruh 420 zaposlenim po vseh šestih pekarnah, približno 15 odstotkom v "režiji" (kot Lucija Kolar uporablja ekonomski žargon). Pred dvema letoma, pred uvedbo "sanacije" pod novo upravo, ko je bilo v celoti še 14 pekarn, je zaposlovalo dobrih sto delavcev več.

Postopek, ki še ni končan in je bil mehak, kot pravijo, kajti brez odpuščanja, je prinesel "racionalizacijo"; pogled v "neizkoriščene notranje rezerve", ki jih je še nekaj, v modernizacijo proizvodnje (v zadnjih dveh letih so kupili nove stroje), v tehnološko prilagajanje trgu in Evropi, ki prihaja.

Delež moških in žensk med belimi haljami, posipanimi z moko, ki na delo prihajajo v nočnih in različnih jutranjih urah, je izenačen, čeprav v celjskem pekarniškem delu s 25 zaposlenimi peki prevladujejo nad zgolj posameznimi pekavkami.

Poklic, ki (bil včasih) fizično naporen, tradicionalno namreč pritiče močnejšemu in morda vzdržljivejšemu moškemu, ki lažje prenaša noč in vročino. Ta se tik ob peči dvigne tudi čez 40 stopinj Celzija, nekaj me-

trov stran pa pade na trideset ... Ženske se, nasprotno, dobro znajdejo v dišeči keksarni, kjer je v Celju prav tako okrog 25 zaposlenih, in slaščičarni, veliko jih je med trgovkami in tudi v skorajda "butični" proizvodnji testenin (ki jih pripravljajo v Slovenskih Konjicah).

Zlati priznanji

Štajerski in črni domači kruh sta v maju na tekmovanju, ki ga že tretje leto pripravlja Združenje živilske industrije, Sekcija za gospodarstvo pri Gospodarski zbornici Slovenije, drugič zapovrstjo prejela zlati priznanji za odličnost.

Komisija, ki je pregledala 50 vzorcev iz 21 slovenskih pekarn (vsaka je lahko poslala tri), je ocenjevala tako podobo in lastnosti skorje kakor strukturo, prožnost in videz sredice – v *Klasju* so prepričali s celim hlebcom: z vonjem, okusom, podobo, obliko, z vsem.

"Štajerski kruh iz pšenične in ržene moke z dodanimi krompirjevimi kosmiči je dosegel vse možne točke in si prislužil petico."

Priznanje, ki je veljavno eno leto, je zaposlenim v čast in hkrati v obvezo, kajti sledilo bo nenapovedano preverjanje. Ob odličjih pa je teh manj prijetnih sanacijskih časih zagotovo drobna motivacija tudi naziv prvega med slovenskimi peki, ki so ga ob sklenitvi akcije Vala 202 in Nedeljskega dnevnika *Moja soseska* (iskali so najboljše predstavnike 35 poklicev) podelili Silvestru Rušniku iz Vitanja. V pekarstvu si izkušnje nabira že dolga tri desetletja, zadnih osem let v *Klasju* (v *Pekarni Velenje*), kjer je zaposlen kot predpečnik in mešalec.

Mimi Podkrižnik
Delo, 24. junija 2003

Z AMERIŠKO DOMOVINO
STE VEDNO NA TEKOČEM

It's Time for your eye exam!

J. F. OPTICAL

Eye Care Specialists
Eye Exams

Latest in eye fashion - Contact Lenses
We Welcome Your Drs. Prescription

775 E. 185th St.
Cleveland, OH 44119

Eye Glasses
Repaired

Tel.: (216) 531-7933 (34)

Pesmi
in Melodije
iz Naše Lepe Slovenije

Radijska Družina Cleveland

ED MEJAC
Vodja Radijske Družine.

WCSB 89.3 FM
Nedelja 9-10 am
Sreda 6-7 pm

2405 Somrack Drive
Willoughby Hills, OH 44094
440-953-1709 TEL/FAX
WEB: www.wcsb.org

Misijonska srečanja in pomenki

1486. Tik pred misijonskim piknikom,

sem prejela pismo misijonarja, salezijanca Danila Lisjaka, ki je bilo pisano v začetku meseca maja, a je kljub zračni pošti prispelo šele na koncu junija. Je zelo zanimivo:

"Draga gospa! Pristrčen velikonočni pozdrav tja do pomladnega Clevelanda! Upam, da Vas je moje veliko pismo že doseglo. Vem, sem spet v zaostanku, zamudo s pisanjem pa mi oprostite.

Jutri greva s kolegom p. Italijanom v Kampalo. To pisanje pustim na tamkajšnji pošti. Moram Vam povedati, da je prenos nakazila hitro uspel in jutri ga greva iskati. Bo takoj prav prišlo za naše podhranjene otroke iz okolice (300), ki vsak dan dobijo dva obroka prepotrebne in posebej pripravljene hrane.

Se Vam zares iz srca zahvaljujem za vsako obliko duhovne in gmotne pomoči. Zahvala vsem pridnim sodelavkam in sodelavcem v obeh župnijah in tudi bralcem Ameriške Domovine. Koliko dobrega so naši starejši bratje in sestre misijonarji takoj po vojni mogli storiti po Vaši velikodušni dobroti in plemeniti odpovedi. In ta reka dobrote ni nikoli usahnila vse do danes. Slovensko zdomstvo se je z zlatimi črkami zapisalo v prizadevno apostolsko in humanitarno delo slovenskih misijonarjev od Kitajske, Afrike, Sibirije in še dlje. Bog lonaj živim in pokojnim dobrotnikom!

Z veseljem sem bral, kako Vas je gospod škof Uran pripravljaj na Veliko noč. Pred dvema letoma je bil v Hamiltonu. Osvajal nas je. Tudi birmal je na belo soboto pri sv. Gregoriju. Nekateri so mi za to gesto zamerili. Cerkev govori vse jezike. Ozkost! Potem pa takšno veselje v dvorani ob petju in praznovanju. Slovenski škofje skušajo poskrbeti za vse Slovence po svetu v največji meri in z vso odgovornostjo. To sem sam občutil.

Pri sv. Gregoriju že pridno zbirajo potrebna sredstva za prevoz zabojnika, ki nam ga je obljubil Canadian Food for Children. Plačajo tri četrtine prevoznih stroškov. Razliko so obljubili poravnati pri sv. Gregoriju. Lepa gesta že tolikokrat ponovljena!

Sedaj sem v stalni zidavi. Dva internata bosta končana konec maja z mesečno zamudo – po afriško. Brat Vilko Poljanšek odrine 22. junija na dopust. Pravi, da gre dvigniti prvo penzijo.

Mir je relativen. Malo so se pobotali v glavnem mestu Kinshasi, postavili vlado v kompromisu za dve leti pred volitvami. Ob svojih problemih smo skoro spregledali vojno z Irakom.

Naš vulkan nam še vedno grozi. Predstojnik iz Rima se je tega tako zbal, da nam je svetoval nakup posestva izven dosega vulkana. Tudi kot vso zvezo za hrano za številne revne otroke v mestu po vulkanom. Začeli smo prositi levo in desno za pomoč nakupa (50 tisoč \$US). Je pa 210 ha z ravninskim in hribo-

vitim delom, ki je ¼ od vsega. Če bo potrebno bežati, bomo vsaj vedeli kam. Bog nam daj to milost, da si rešimo življenje. Ob zadnjem izbruhu nam je bil milostno naklonjen. Ima še velike načrte z našim delom. Rimski predstojnik se ni mogel načuditi in je imel le spodbudne besede.

Tako, tudi ta žarek pohvale, ki naj pride tudi do Vas, ki vse to, čeprav ne vidite, radi podpirate.

Naj božja Dobrota polni Vaše življenje z obilnim blagoslovom, Vaš v Kristusu, Danilo Lisjak."

Zopet nova prošnja, ki je zares potrebna pomoči, saj nihče ne ve, kdaj bo vulkan zopet pričel pošiljati lavo v svojo okolico. Vse, kar bo v ta namen darovano, bomo takoj tudi oddali naprej. Hvala vsem za vso pomoč!

Prav lep misijonski pozdrav od vseh sodelavcev!

Marica Lavriša

1004 Dillewood Rd.

Cleveland, OH 44119

Dr. Ivan Likar: Bog nam privošči...

(NADALJEVANJE s str. 13)

zapisane, lahko obogatijo še druge ljudi.

Na splošno bi rekel, da ljudje premalo molimo, glede na to, da živimo v enakih ali še težjih okoliščinah kot v preteklosti, saj je naše življenje z mnogo vidikov negotovo in se bojimo marsičesa.

Po drugi strani bi človek pričakoval, da bi nekateri ljudje nenehno ponavljali zahvalne molitve za stvari, ki jih doživljajo. Ne razumem, zakaj človek ne more v blaginji več časa moliti in se Bogu zahvaljevati. Saj nam Bog privošči! On ima vendar najvišji standard! Seveda, človek, ki mu nič ne manjka, ne bo prav molil, če ne bo svojega delil z drugimi. "Lačen sem bil in ste mi (niste) dali jesti," je rekel Jezus.

In če Bog po vsem tem reče ne?

Ovisno je od tega, kako kdo pride pred Boga. Če prihaja tako, kot gremo v trgovino, kjer damo denar in zanj nekaj dobimo, lahko vnaprej ve, da bo razočaran.

Prav prihajamo pred Boga v smislu naslednje anekdote: Otrok krčevito in po svoje upravičeno prosi starša za nekaj, vendar mu tega ne dovolita ali ne dasta, ker vidita naprej in veste, da zanj ni dobro.

Tako se lahko zgodi tudi, če mlad človek krčevito prosi za ozdravljenje, a mu ga Bog ne nakloni, ker vidi naprej in ve, da bi mu bilo v večjo škodo kot kaj drugega.

Najlepša je tista molitev, ki so jo nemo po-

slušale staroletne oljke na Oljski gori v vrtu Getsemani, ko je Gospod potil krvavi pot: "Oče, ako je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja se zgodi!"

Če boste tako razmišljali, ne boste nikoli razočarani.

Iz rubrike "ONA"
tedenska priloga Dela,
24. junija 2003

NOVI GROBOVI

(nadaljevanje s str. 9)

line, Dorothy Rossbach, Josepha, Franka, Gregoryja, Marie Sufka in Valerie Wohlmuth, 9-krat stari oče, 2-krat prastari oče, zapušča 6 bratov in sestra, zaposlen pri Skrl Tool & Die Co. do svoje upokojitve 1. 1996, član Slovenske pristave. Pogreb je bil v sredo, 23. julija, v oskrbi Cosicevega zavoda na Chardon Rd., s sv. mašo v cerkvi Marije Vnebovzete in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Dr. Anthony L. Rotolo

Nenadno – našli so ga mrtvega na svojem vrtu na domu v Gates Millsu – je umrl dr. Anthony L. Rotolo, do svoje upokojitve lani več let upravnik Slovenskega doma za ostarele, brat Madeline Eovito, Aide Rawlings in Josepha, 7-krat stric, Pogreb je bil 19. julija s sv. mašo v cerkvi sv. Frančiškega Asiškega in pokopom na Kalvarije pokopališču. Darovi v pokojnikov spomin Slovene Home for the Aged Foundation, 18621 Neff Rd., Cleveland, O. 44119 bodo s hvaležnostjo sprejeti.

John Ferkul

Umrli je 80 let stari John Ferkul, vdovec po Julki, roj. Kostanjevec, oče Sylvije Hirschegger (Andrew, pok.), Bryana, Stan-a, Marie Per-

king (John), Barb Perkins (Doug), Johna (Sharon) in Paula, 9-krat stari oče, 6-krat prastari oče, brat Stanleyja, Jusine ter že pok. Cyrila in Vinkota. Pogreb je bil 19. julija s sv. mašo v cerkvi sv. Vida s pokopom na Vernih duš pokopališču.

Norbert J. Gregorich

Dne 14. julija je umrl 85 let stari Norbert J. Gregorich, oče Mary Anne Hutchinson, Kathleen Hoffman in Christine Westland, 3-krat stari oče. Pogrebna sv. maša bo danes dop. ob 11h v cerkvi sv. Vida. Sledil bo pokop na pokopališču Lakewood Park.

Elsie Buic

Umrla je 72 let stara Elsie Buic, rojena Samsa, žena Zorkota, sestra Josepha ter že pok. Normana, Mary Koren in Josephine Mikovich, 14-krat teta. Pogreb je bil 21. julija s sv. mašo v cerkvi sv. Vida in pokopom na Vernih duš pokopališču.

Helen Pibernik

Dne 19. julija je umrla Helen Pibernik, rojena Wondracek, žena Louisa, mati Barbare Jeunnette in Anite, sestra Betty Vanek ter že pok. Margaret Koch, Hilde, Ann Pallo, Frances Hege-dus, Franka in Georgea. Pogreb je danes, 24. julija, v oskrbi Brickmanovega zavoda s sv. mašo v cerkvi sv. Kristine in pokopom na Vernih duš pokopališču.

BRALCI
AMERIŠKE DOMOVINE
Priporočajte naš list!

V BLAG SPOMIN

Ob 18. obletnici smrti naššega moža, očeta in starega očeta

LOUIS MOLE

ki je zatisnil svoje blage oči dne 26. julija 1985.

Osemnajst let Te zemlja krije,
v temnem grobu mirno spiš;
srce Tvoje več ne bije,
bolečin nič več ne trpiš.
Nam pa žalost srce trga,
solze lijejo iz oči;
dom je prazen in otožen,
ker Te več med nami ni.

Žalujoci ostali:

Frances – žena
Louis A. – sin
Arlene F. – hčer
Kathy – snaha
Shawn in Beth Marie –
vnuk in vnučinja
sestri v Sloveniji.

Euclid, Ohio, 24. julija 2003.

Sprememba naslova

Ko se selite, trajno ali začasno, ste lepo naprošeni, da naši pisarni posredujete pravočasno tako Vaš nov naslov kakor sedanji. To omogoča, da boste brez prekinitve dobivali naš list, prihranili boste pa pisarni strošek 60 centov, ki jih računa pošta za vsak povrnjen oziroma ne dostavljen izvod lista. Uporabljajte ta obrazec za posredovanje potrebnih informacij.

Nov naslov

Ime _____

Naslov _____

Mesto, Država, Zip _____

Star naslov

Star naslov _____

Mesto, država, zip _____